Γη & Ελευθερία

Έκδοση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης
|ομοσπονδία συλλογικοτήτων|

Τεύχος #26 Νοέμβρης 2021 Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | apo.squathost.com

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

(...) Σε ένα περιβάλλον λεηλατημένο από την κρατική διαχείριση της πανδημίας -με την άγρια φτωχοποίηση της κοινωνικής βάσης και το ρήμαγμα όλων των πεδίων παροχής των κοινωνικών αγαθών· όπου το σύστημα παράγει περισσότερα προβλήματα από όσα μπορεί να επιλύσει, ώστε να μπορεί να νομιμοποιεί τον ρόλο του ως διαμεσολαβητής των κοινωνικών αναγκών και άρα την αναγκαιότητα ύπαρξής του· με τις πολλαπλές και ταυτόχρονες κρίσεις του και τις εγγενείς αντιφάσεις του που το οδηγούν σε αδιέξοδα· με την κρατική καταστολή να έχει οξυνθεί από τη μία αλλά από την άλλη να προσκρούει στις δυνατότητες αφομοίωσής της και συναίνεσής της από την κοινωνία, μη αναστέλλοντας έτσι την πιθανότητα μίας έκρηξης της κοινωνικής δυσαρέσκειας- ο παρακρατικός μηχανισμός ως αναπόσπαστο εργαλείο της ευρύτερης αντεξεργετικής πολιτικής, επανεμφανίζεται στο δημόσιο πεδίο Και είναι αυτές οι συνθήκες ανέχειας και εξαθλίωσης που επιβάλλουν κράτος και αφεντικά, ταυτόχρονα με την καλλιέργεια της μισαλλοδοξίας και της εξατομίκευσης που προωθείται μέσα από τον κυρίαρχο λόγο, τους πολιτικούς εκφραστές του και τα μιντιακά τους φερέφωνα που οδηγούν στην συντηρητικοποίηση της κοινωνικής βάσης και στοχεύουν στη διάλυση των όποιων συλλογικών, κοινωνικών και ταξικών δεσμών. Γιατί η υπεράσπιση του ατόμου σε ευθεία αντιπαράθεση με το συλλογικό σώμα είναι το αποτύπωμα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής πάνω του. Γιατί το «ατομικό δικαίωμα» είναι η επέκταση της κρατικής ρητορικής περί «ατομικής ευθύνης», σε άμεσο ανταγωνισμό με την κοινότητα και όχι για την υπεράσπισή της. Γιατί είναι ο ανορθολογισμός του ίδιου του συστήματος που διαμόρφωσε το έδαφος να αναπτυχθούν οι συνωμοσιολογικές αφηγήσεις και πλάι σε αυτές να αναγεννηθούν οι νεοναζιστικοί χαιρετισμοί και τα ακροδεξιά παραληρήματα.

Και είναι αυτό το πεδίο μέσα στο οποίο ξαναβρήκαν έδαφος οι φασιστικές γκρούπες, σε αυτό επενδύουν και αυτό αποτελεί τη δεξαμενή από την οποία αντλούν προκειμένου να εμφανιστούν ξανά στο προσκήνιο για να διαχύσουν το φασιστικό τους δηλητήριο.(..)

σελ. 2

ΝΙΚΟΣ ΣΑΜΠΑΝΗΣ, 18 ΧΡΟΝΩΝ, ΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟ ΣΦΑΙΡΕΣ ΜΠΑΤΣΩΝ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ!

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Η έναρξη ενός νέου γύρου παρακρατικών επιθέσεων την τελευταία περίοδο αναδεικνύουν με τον πλέον εμφατικό τρόπο την εκ νέου ενεργοποίηση της αντεπαναστατικής εφεδρείας του κράτους. Από τη Θεσσαλονίκη, στη Σταυρούπολη (όπου ακροδεξιοί μαθητές του ΕΠΑΛ επιτέθηκαν σε φοιτητές και αντιφασιστική συγκέντρωση φοιτητικών συλλόγων), στην Ηλιούπολη και τον Εύοσμο, μέχρι την Αθήνα, στην κεντρική πλατεία του Ν.Ηρακλείου, στην Καλλιθέα, στου Ζωγράφου (όπου φασίστες επιτέθηκαν σε μέλη αριστερών και συνδικαλιστικών οργανώσεων) και στα Καμίνια, όπου το βράδυ της 27ης Οκτώβρη, φασίστες ξυλοκόπησαν άγρια τρεις μετανάστες από το Πακιστάν, οι φασιστικές ομάδες κρούσης παίρνουν πάλι τη θέση τους πλάι στις επίσημες κατασταλτικές δυνάμεις στοχεύοντας στο τσάκισμα και την τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων και στη διάχυση του φόβου στην κοινωνία.

Ένα χρόνο μόλις μετά την καταδίκη των νεοναζί της Χ.Α. έρχονται να καταρρεύσουν από τη μία οι όποιες ψευδαισθήσεις υπήρχαν για το ότι ο φασισμός μπορεί να ηττηθεί μέσα στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης, με τους περισσότερους καταδικασθέντες να κυκλοφορούν ήδη ελεύθεροι και από την άλλη αποκαλύπτεται πλήρως και δια του παραδείγματος, για άλλη μία φορά, πως ο φασισμός δεν αποτελεί παρά την ακραία έκφραση του ίδιου του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Το «τείχος της Δημοκρατίας», όλη την προηγούμενη περίοδο μέχρι και σήμερα, πνίγει πρόσφυγες στη Μεσόγειο, αφαιμάσσει εργάτες-μετανάστες στην Μανωλάδα, χτίζει φράχτες και τοποθετεί ηλεκτρονικές «ασπίδες» στα σύνορα και δολοφονεί τον Τσιγγάνο Νίκο Σαμπάνη στο Πέραμα, ξερνώντας μετά το ρατσιστικό του δηλητήριο προκειμένου να νομιμοποιήσει τις κρατικές δολοφονίες όσων θεωρούνται απόκληροι και περισσευούμενοι . Επιτίθεται σε αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς, υγειονομικούς, φοιτητές/τριες, ξυλοκοπεί αναρχικούς/ές, διαδηλωτές/τριες, στήνει δικαστικές σκευωρίες σε βάρος αγωνιστών, αναβαθμίζει τον έλεγχο και την επιτήρηση εξαπλώνοντας και εγκαθιστώντας ένα στρατό κατοχής στο δημόσιο πεδίο, επιχειρώντας να επιβάλλει τη σιωπή και να εξουδετερώσει τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Σε ένα περιβάλλον λεηλατημένο από την κρατική διαχείριση της πανδημίας -με την άγρια φτωχοποίηση της κοινωνικής βάσης και το ρήμαγμα όλων των πεδίων παροχής των κοινωνικών αγαθών· όπου το σύστημα παράγει περισσότερα προβλήματα από όσα μπορεί να επιλύσει, ώστε να μπορεί να νομιμοποιεί τον ρόλο του ως διαμεσολαβητής των κοινωνικών αναγκών και άρα την αναγκαιότητα ύπαρξής του· με τις πολλαπλές και ταυτόχρονες κρίσεις του και τις εγγενείς αντιφάσεις του που το οδηγούν σε αδιέξοδα· με την κρατική καταστολή να έχει οξυνθεί από τη μία αλλά από την άλλη να προσκρούει στις δυνατότητες αφομοίωσής της και συναίνεσής της από την κοινωνία, μη αναστέλλοντας έτσι την πιθανότητα μίας έκρηξης της κοινωνικής δυσαρέσκειας- ο παρακρατικός μηχανισμός ως αναπόσπαστο εργαλείο της ευρύτερης αντεξεργετικής πολιτικής, επανεμφανίζεται στο δημόσιο πεδίο.

Και είναι αυτές οι συνθήκες ανέχειας και εξαθλίωσης που επιβάλλουν κράτος και αφεντικά, ταυτόχρονα με την καλλιέργεια της μισαλλοδοξίας και της εξατομίκευσης που προωθείται μέσα από τον κυρίαρχο λόγο, τους πολιτικούς εκφραστές του και τα μιντιακά τους φερέφωνα που οδηγούν στην συντηρητικοποίηση της κοινωνικής βάσης και στοχεύουν στη διάλυση των όποιων συλλογικών, κοινωνικών και ταξικών δεσμών. Γιατί η υπεράσπιση του ατόμου σε ευθεία αντιπαράθεση με το συλλογικό σώμα είναι το αποτύπωμα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής πάνω του. Γιατί το «ατομικό δικαίωμα» είναι η επέκταση της κρατικής ρητορικής περί «ατομικής ευθύνης», σε άμεσο ανταγωνισμό με την κοινότητα και όχι για την υπεράσπισή της. Γιατί είναι ο ανορθολογισμός του ίδιου του συστήματος που διαμόρφωσε το έδαφος να αναπτυχθούν οι συνωμοσιολογικές αφηγήσεις και πλάι σε αυτές να αναγεννηθούν οι νεοναζιστικοί χαιρετισμοί και τα ακροδεξιά παραληρήματα.

Και είναι αυτό το πεδίο μέσα στο οποίο ξαναβρήκαν έδαφος οι φασιστικές γκρούπες, σε αυτό επενδύουν και αυτό αποτελεί τη δεξαμενή από την οποία αντλούν προκειμένου να εμφανιστούν ξανά στο προσκήνιο για να διαχύσουν το φασιστικό τους δηλητήριο. Γκρούπες που επανεμφανίστηκαν στο δημόσιο πεδίο -μετά τη δολοφονία του αντιφασίστα Π.Φύσσα το 2013- στα μακεδονικά εθνικιστικά συλλαλητήρια και με την κάλυψη των οποίων οι φασίστες προχώρησαν σε μία σειρά επιθέσεων σε καταλήψεις, αναρχικές δομές και χώρους αγώνα (ΕΚΧ Σχολείο, στη Θεσ/νίκη, Αυτοδιαχειριζόμενο Θέατρο Εμπρός και κατάληψη Λέλας Καραγιάννη, στην Αθήνα) με αποκορύφωμα τον ολοσχερή εμπρησμό της κατάληψης Libertatia στη Θεσσαλονίκη στις 21/1/2018 και την απόπειρα επίθεσης στην αντιφασιστική συγκέντρωση στην Καμάρα. Τώρα, λοιπόν, οι ίδιοι νεοναζιστικοί φορείς και οι ακόλουθοί τους εμφανίστηκαν εκ νέου την περίοδο της πανδημίας επιχειρώντας να συγχύσουν και να αντικαταστήσουν την αντίσταση με την αντίδραση.

Ως αναρχικοί για άλλη μία φορά να σταθούμε απέναντι στα παρακρατικά τάγματα εφόδου στις γειτονιές, στα σχολεία, στις σχολές, στους χώρους εργασίας. Δεν ξεχνάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό κερδίζεται στους δρόμους και είναι αναπόσπαστο κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια σε κράτος και καπιταλισμό, του αγώνα ενάντια στις ανισότητες, την ιεραρχία, τους διαχωρισμούς, τον κοινωνικό εκφασισμό, τη μισαλλοδοξία, τον εθνικισμό και τον κρατικό ολοκληρωτισμό. Οργανωμένα, αδιαμεσολάβητα, αντιιεραρχικά και συλλογικά να αγωνιστούμε για την ανατροπή του καταπιεστικού-εκμεταλλευτικού συστήματος που γεννά και θρέφει τον φασισμό, για την Κοινωνική Επανάσταση για την Αναρχία!

ΟΥΤΕ ΜΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ, Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΑΧΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ, ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Αλληλεγγύη στους συλληφθέντες της αντιφασιστικής διαδήλωσης στις 2 Οκτώβρη 2021, στη Θεσ/νίκη

Αλληλεγγύη στους συλληφθέντες/είσες της αντικρατικής- αντιφασιστικής διαδήλωσης της 1ης Νοέμβρη του 2020, στο Γαλάτσι

Αλληλεγγύη σ' όλους τους συντρόφους/ισσες που διώκονται για αντιφασιστική δράση

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ/ΠΟΡΕΙΑ
την 1η ΝΟΕΜΒΡΗ, στην Πλατεία Ν.Ηρακλείου, στις 18.00

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ, 6 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΠΛ.ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ, 13.00
διαδηλώνουμε με το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Τοπικός συντονισμός Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Από την αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία στο Ν. Ηράκλειο το απόγευμα της Δευτέρας 4/10, όπου συμμετείχαν περισσότερα από 600 άτομα.

Αντιφασιστική συγκέντρωση στο Ν. Ηράκλειο την 1η Νοέμβρη

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

Το βράδυ της Παρασκευής 22/10 δολοφονείται εν ψυχρώ, έπειτα από καταδίωξη, μέσα σε ένα καταιγισμό από σφαίρες, ο 18χρονος Ρομά Νίκος Σαμπάνης στο Πέραμα και τραυματίζεται σοβαρά ένας ακόμα 16χρονος από τους μπάτσους της ομάδας ΔΙΑΣ, οι οποίοι τρεις μέρες αργότερα αφήνονται ελεύθεροι χωρίς περιοριστικούς όρους, με την επίσημη κάλυψη του υπ. Προ.Πο. Μόλις λίγες μέρες πριν, ο επίσης 18χρονος διανομέας Anees Meer με καταγωγή από το Πακιστάν, πέφτει στην άσφαλτο νεκρός μετά από σύγκρουση με ταξί που παραβίασε το στοπ σε δρόμο της Καλλιθέας. Στις 25 Οκτώβρη βρίσκει φρικτό θάνατο στα εργατικά κάτεργα της Cosco στον Πειραιά, ως αποτέλεσμα της εντατικοποίησης και των απάνθρωπων συνθηκών εργασίας, ο 45χρονος εργάτης Δημήτρης Δαγκλής. Ενώ στις 30 Οκτώβρη ο 47χρονος διανομέας Δημήτρης Ασημάκης έχασε τη ζωή του στη Θεσσαλονίκη εν ώρα εργασίας, παρασυρόμενος από διερχόμενο όχημα που κινούταν με υπερβολική ταχύτητα, αγνοώντας και τα κόκκινα φανάρια στο πέρασμά του. Πλάι σε αυτές τις δολοφονίες έρχονται να προστεθούν και οι τέσσερις νεκροί μετανάστες αφγανικής καταγωγής, τρεις ανήλικοι και μια γυναίκα, στα ανοιχτά της Χίου την προηγούμενη βδομάδα.

Υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής ανάμεσα στη δολοφονία του 18χρονου Ρομά, του Λιμενεργάτη της Cosco, του 18χρονου Πακιστανού ντελιβερά Anees Meer, του 47χρονου διανομέα στη Θεσσαλονίκη και των μεταναστών που πνίγηκαν στο Αιγαίο. Είναι ο ίδιος παρονομαστής που έχουν κοινό πάντα όλοι οι νεκροί της κυριαρχίας, όλοι οι δολοφονημένοι από την εξουσία, είτε Ρομά, είτε Έλληνες εργάτες, είτε πνιγμένοι μετανάστες , είτε διανομείς από το Πακιστάν, ήταν όλοι τους φτωχοί, καταπιεσμένοι, κατατρεγμένοι, πληβείοι! Όλες αυτές οι δολοφονίες λαμβάνουν χώρα μέσα σ' ένα περιβάλλον όπου η πανδημία και η εγκληματική της διαχείριση από το κράτος έχει οδηγήσει στο θάνατο περισσότερους από 15.000 ανθρώπους απαξιώνοντας και ευτελίζοντας την ανθρώπινη ζωή, μέσα σε ένα περιβάλλον όπου επιταχύνεται το ρήμαγμα της κοινωνικής βάσης με την αποστέρηση των αναγκαίων κοινωνικών αγαθών, οδηγώντας ολοένα και περισσότερα κομμάτια της κοινωνίας στην περαιτέρω εκμετάλλευση και καταπίεση.

Απέναντι στο κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, που δεν έχει να προσφέρει τίποτα περισσότερο από φτώχεια, εξαθλίωση και θάνατο να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω, να δυναμώσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Να προτάξουμε την ταξική αλληλεγγύη , την κοινωνική αυτοοργάνωση και την μαχητική αντίσταση για το γκρέμισμα του κόσμου της εκμετάλλευσης και την δημιουργία ενός νέου κόσμου Ισότητας, Αλληλεγγύης και Ελευθερίας.

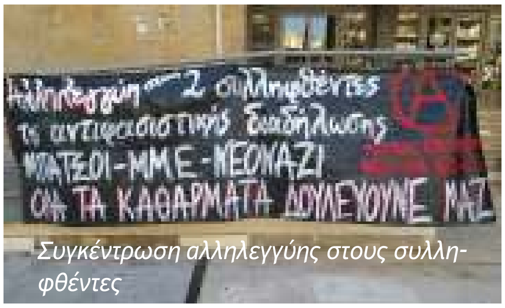
ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΦΑΙΡΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ - ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΖΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΕΔΩ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΓΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

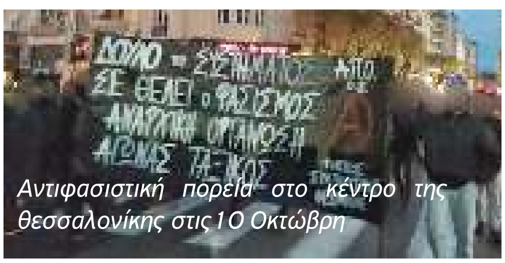
Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΟΥΤΕ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΟΥΤΕ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ, ΕΞΩ ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ
ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΘΑ ΞΕΡΑΣΟΥΝ ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ

2 Οκτώβρη, Σταυρούπολη

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες

29 Σεπτέμβρη πλ Τερψιθέας

Αντιφασιστική πορεία στο κέντρο της θεσσαλονίκης στις 10 Οκτώβρη

Το τελευταίο διάστημα γίναμε μάρτυρες διαφόρων επιθέσεων από τα φασιστοειδή, τονίζοντάς μας για άλλη μια φορά, πως η μάχη απέναντι στο φασισμό προφανώς δεν μπορεί να κερδηθεί σε μια δικαστική αίθουσα, αλλά δίνεται καθημερινά σε όλα τα μέτωπα, σε γειτονιές, πλατείες, χώρους δουλειάς. Το πρωί της Τρίτης 28 Σεπτεμβρίου μέλη φοιτητικών συλλόγων δέχτηκαν φασιστική επίθεση, συνοδευόμενη από ναζιστικούς χαιρετισμούς και ακροδεξιά παραληρήματα, έξω από ΕΠΑΛ της δυτικής Θεσσαλονίκης, ενώ πραγματοποιούσαν αντιφασιστική συγκέντρωση. Η συγκέντρωση αυτή ακολούθησε έπειτα από την επίθεση ακροδεξιών μαθητών του ΕΠΑΛ σε φοιτητές που μοίραζαν υλικό ενάντια στην Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής στα πανεπιστήμια, που συμπεριλαμβάνεται στον αντιεκπαιδευτικό νόμο Κεραμέως – Χρυσοχοΐδη, την προηγούμενη εβδομάδα. Παρόμοια γεγονότα διαδραματίστηκαν στην Ηλιούπολη Θεσσαλονίκης αλλά και στο Ν. Ηράκλειο στην Αθήνα, έπειτα από επιθέσεις ακροδεξιών παρακρατικών οργανώσεων.

Οι επιθέσεις αυτές επιβεβαιώνουν για πολλοστή φορά δύο πράγματα. Αφενός πως κανένα δικαστήριο και κανένας κρατικός φορέας δεν θα μπορούσε ουδέποτε να τσακίσει το τέρας του φασισμού, όπως και τις φασιστικές αντιλήψεις που μολύνουν την κοινωνία, καθώς αποτελούν συγκοινωνούντα δοχεία. Η άνοδος του φασισμού είναι ένας από τους τρόπους υποστήριξης του καπιταλιστικού συστήματος σε περιόδους κρίσης του, καθώς και ένα ακόμα όπλο του ενάντια στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Αφετέρου αυτό που διαφαίνεται από τα περιστατικά αυτά είναι πως στις δυτικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης, σε γειτονιές που χτίστηκαν από πρόσφυγες, σε γειτονιές εργατικές και φτωχοποιημένες, βρίσκει χώρο να διεισδύσει μέχρι και στα σχολεία το φασιστικό δηλητήριο.

Την Τετάρτη 29/9 χιλιάδες κόσμος πλαισίωσε την αντιφασιστική συγκέντρωση στη Σταυρούπολη, η οποία μετατράπηκε σε μία ογκώδη αντιφασιστική διαδήλωση 4.000 και πλέον ανθρώπων η οποία κινήθηκε σε ολόκληρη την Σταυρούπολη πριν καταλήξει στο σημείο αφετηρίας, την πλατεία Τερψιθέας. Το μαχητικό μπλοκ των αναρχικών, το οποίο συγκροτήσαμε από κοινού με άλλους συντρόφους από την περιοχή και όχι μόνο, στήριξαν τουλάχιστον 1000 άνθρωποι με κεντρικό σύνθημα ΟΥΤΕ ΜΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΑΧΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

Σε συνέχεια της ογκώδους διαδήλωσης της 29ης Σεπτέμβρη, το προηγούμενο Σάββατο συγκεντρώθηκαν εκ νέου στο ύψος του πρώην στρατοπέδου Παύλου Μελά περίπου 2.000 άνθρωποι. Έγινε έτσι ξεκάθαρο σε όλες τις βαθμίδες της Ελληνικής Αστυνομίας, από τους ματατζήδες που προπηλάκιζαν τον κόσμο, έχοντας κυκλώσει το προπορευόμενο μαζικό αντιφασιστικό-αναρχικό μπλοκ, μέχρι τον Τάκη Θεοδωρικάκο ότι το κίνημα μπορούσε να ισοπεδώσει τους φασίστες εν ριπή οφθαλμού. Έπρεπε να αναλάβει δράση

8 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

ΟΥΤΕ ΜΕ ΦΥΛΑΚΕΣ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ,
Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΑΧΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Αθήνα

Θεσσαλονίκη

η μεγαλύτερη φασιστική συμμορία του τόπου, η Ελληνική Αστυνομία. Όπως και έπραξε.

Τελείως απροκάλυπτα και δίχως αφορμή οι διμοιρίες των ΜΑΤ εφόρμησαν στο μπλοκ και κατόρθωσαν να αιχμαλωτίσουν δύο συντρόφους που συμμετείχαν στη διαδήλωση. Χτύπησαν το μπλοκ ώστε να τρομοκρατήσουν τους χιλιάδες που ανταποκρίθηκαν στα καλέσματα και ήλθαν να διαδηλώσουν κατά της φασιστικής απειλής. Κατόπιν ανέλαβαν εργασία τα πληρωμένα ΜΜΕ που έκαναν λόγο για δήθεν «επεισόδια» μεταξύ αντιεξουσιαστών και αστυνομικών. Τέλος για τους δύο συντρόφους ακολουθήθηκε η πεπατημένη νομική μεταχείριση με την απόδοση των ολωσδιόλου φτιαχτών κατηγοριών της διατάραξης, της οπλοκατοχής, εννοώντας τις σημαίες της διαδήλωσης, της παράνομης διαδήλωση και της φθοράς και επίθεσης σε αστυνομικό για τον έναν από τους δύο.

Γνωρίζουμε πολύ καλά τον κοινωνικό ρόλο που επιτελούν τα φασιστικά μορφώματα, και γνωρίζουμε επίσης πως η μήτρα τους είναι το ίδιο το κράτος και η κυρίαρχη ιδεολογία, καθώς και ότι η φασιστική βία εκτονώνεται πάνω στους αγωνιστές πότε με τη μορφή των γκλομπ των μπάτσων δολοφόνων, και πότε με τα μαχαίρια παρακρατικών συμμοριών.

Τώρα με τη ΧΑ εκτός πολιτικού προσκηνίου διάφορες φασιστικές γκρούπες προσπαθούν να διεκδικήσουν κομμάτι από την πίτα, και να συσπειρώσουν το κομμάτι αυτό των ακροδεξιών του εθνικού κορμού που δεν εγκολπώνεται από τη σημερινή κυβερνητική πολιτική της ΝΔ. Μία από τις γκρούπες αυτές είναι ο Ιερός Λόχος, ο οποίος κρατά και αναπαράγει την ίδια ακριβώς ρητορική της ΧΑ και εμφανίστηκε – πάντα με ασφυκτικό κλοιό των ΜΑΤ να τους προστατεύει – στο πεζοδρόμιο τα τελευταία χρόνια. Όποια κι αν είναι η αφορμή με την οποία οι συγκεκριμένοι φασίστες επιλέγουν να μολύνουν με το δηλητήριο τους την κοινωνία, η απάντηση η οποία εισπράττουν από το αντιφασιστικό κίνημα είναι μία και ηχηρή: Πίσω στις τρύπες σας! Καμία φασιστική οργάνωση δεν κατάφερε να σταθεροποιήσει την παρουσία της στη Θεσσαλονίκη. Και αυτό ήταν επακόλουθο της μόνιμης παρουσίας των αγωνιστών στους δρόμους, χτίζοντας αναχώματα απέναντι στο φασιστικό κτήνος, και μαχόμενοι πολιτικά και υλικά. Καλούμαστε να δώσουμε τις ίδιες απαντήσεις την Κυριακή 10/10, ημέρα που καλεί και ο Ιερός Λόχος τους φασίστες σε συγκέντρωση στον Λευκό Πύργο.

Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό, δεν μπορεί να είναι αποκομμένος από τον αγώνα ενάντια στην ίδια τη πηγή, το ίδιο το σύστημα εξουσίας κράτους και κεφαλαίου που γεννά και θρέφει τον φασιστικό εσμό ως αντεπαναστατική εφεδρεία. Ακριβώς για αυτό ο αντιφασιστικός αγώνας οφείλει να είναι αντικρατικός και αυτή είναι η πιο επικίνδυνη αντίληψη για το κυρίαρχο κρατικο-καπιταλιστικό πλέγμα κυριαρχίας.

Εμείς ως αναρχικοί και αναρχικές, δηλώνουμε πως οποιαδήποτε κρατική ενορχήστρωση πριμοδότησης της φασιστικής εφεδρείας θα μας βρει μαχητικά απέναντι, σε κάθε πεδίο που αυτή εκφράζεται. Σε σχολεία, σχολές, χώρους δουλειάς, γειτονιές και προπαντός στον δρόμο. Η πάλη ενάντια στον σάπιο κόσμο της εξουσίας, του κράτους και του κεφαλαίου, ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις απαιτεί συνεχή και οργανωμένο αγώνα.

Οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε ενάντια σε κράτος, φασίστες και αφεντικά. Με όπλα μας την κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη, την οργάνωση στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και τις σχολές φτιάχνουμε τις αντιστάσεις και οικοδομούμε έναν νέο κόσμο ισότητας και ελευθερίας. Για να στείλουμε μια για πάντα το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας όπου και ανήκουν.

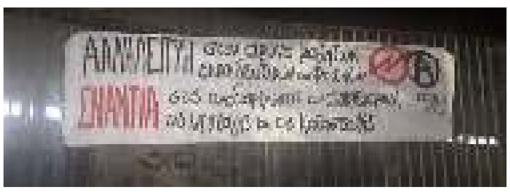
Κοινωνική αυτοοργάνωση, ταξική αλληλεγγύη, μαχητική αντίσταση.

ΔΟΥΛΟ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΞΙΚΟΣ

ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 17.30, ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΜΕ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – ΟΣ

Ανάρτηση πανό της Κατάληψης ΛΚ37 σε σχολεία της Γκράβας, ενάντια στους φασίστες και τις αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις των αποκλεισμών, της υποταγής και της καταστολής

Αντικρατική-Αντικαπιταλιστική Διαδήλωση στα εγκαίνια της ΔΕΘ

Θεσσαλονίκη, Σεπτέμβρης 2021

ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΣΚΟΤΩΣΑΝΕ ΠΑΙΔΙ - Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΟΠΛΙΖΕΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ

Το βράδυ της Παρασκευής 22/10 τρεις νεαροί, επιβαίνοντες σε κλεμμένο όχημα, άοπλοι ωστόσο προσπάθησαν να διαφύγουν τον αστυνομικό έλεγχο. Επτά άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ έριξαν πάνω τους 40 περίπου σφαίρες, δολοφονώντας εν ψυχρώ έναν 18χρονο επιβαίνοντα και τραυματίζοντας έναν 16χρονο, ενώ ένας τρίτος ανήλικος κατάφερε να διαφύγει. Ξεκίνησε λοιπόν αμέσως η προπαγανδιστική εκστρατεία συγκάλυψης από τα ΜΜΕ, αναφέροντας τη δολοφονία ως συμπλοκή και παρουσιάζοντας τους ένστολους δολοφόνους να βρίσκονται σε άμυνα και τραυματισμένοι. Επιβεβαιώθηκε αργότερα από βίντεο ότι δεν υπήρξε καμία συμπλοκή και οι μπάτσοι απλά άδειασαν τα όπλα τους στο διερχόμενο αυτοκίνητο χωρίς να δεχτούν πυρά και πως δεν υπήρξε κανένας μπάτσος τραυματίας. Λίγες ώρες αργότερα δημοσιοποιήθηκε πως η ομάδα της ΔΙΑΣ που πραγματοποιούσε την καταδίωξη του αυτοκινήτου με τους 3 νεαρούς είχε λάβει εντολή από το κέντρο να σταματήσει. Μετά την επιβεβαίωση ότι δεν υπήρξε συμπλοκή κι ότι ο 18χρονος που εκτελέστηκε εν ψυχρώ ήταν άοπλος -μιας και τα βίντεο από κόσμο που απλά κατέγραψε το περιστατικό είχαν αρχίσει να διαρρέουν στα social media, άρχισε να αναγράφεται

Συγκέντρωση στα δικαστήρια για τους συλληφθέντες της πορείας στη Θεσ/νίκη

σε όλα τα καθεστωτικά ΜΜΕ ότι ο νεκρός είναι Ρομά, σεσημασμένος για άλλα αδικήματα και ότι -όντας εγκλωβισμένος κάνοντας με το αυτοκίνητο όπισθεν, επιχείρησε τον εμβολισμό των αστυνομικών, προκειμένου να κατευθυνθεί η κοινή γνώμη προς την υπεράσπιση των μπάτσων δολοφόνων. Η δημοσιοποίηση των διαλόγων μεταξύ των ομάδων ΔΙ.ΑΣ. και του επιχειρησιακού κέντρου της ΕΛ.ΑΣ. ανέδειξαν επίσης το γεγονός ότι οι δολοφόνοι γνώριζαν εκ των προτέρων την πολιτισμική ταυτότητα των ατόμων.

Το βράδυ του Σαββάτου, καλέστηκε στη Θεσσαλονίκη συγκέντρωση στην Καμάρα ενάντια στην κρατική δολοφονία, την οποία τα ΜΑΤ χτύπησαν άγρια, κατορθώνοντας να συλλάβουν 4 διαδηλωτές, ενώ και η διαδήλωση στην Αθήνα δέχτηκε την άγρια κατασταλτική επίθεση της αστυνομίας.

Σήμερα, ο 14χρονος που τελικά κατάφερε να διαφύγει της σύλληψης -αλλά και της εκτέλεσης, δήλωσε στην κατάθεσή του ότι ήταν ο ίδιος ο οδηγός του οχήματος και όχι ο δολοφονημένος φίλος του και πως οι μπάτσοι πρώτα πυροβόλησαν κι έπειτα κινήθηκε το όχημα με την όπισθεν πάνω στις μηχανές, οι οποίες ωστόσο ήταν χωρίς αναβάτες.

Τον Δεκέμβρη του 2008, το ελληνικό κράτος ανασυγκρότησε εκ νέου τον εαυτό του, ως αυτό που ήταν πάντα, και είναι όλα τα κράτη: μηχανές θανάτου. Πολύμορφος θάνατος. Άμεσος, έμμεσος, ύπουλος, αυτοκτονικός, αυτοί οι σημαντικοί θάνατοι που αποπνέουν την κυρίαρχη ιδεολογία ότι κάπου στο βάθος φταίμε κι εμείς για τον θάνατό μας. Ο ήχος από το όπλο του Κορκονέα, φώναζε «ζήτω ο θάνατος», ταυτόχρονα όριζε ένα μόνο σημείο από την κρατική πολιτική: οριοθετούσε το πέρασμα σε μια ακόμη πιο κτηνώδη επιβολή πάνω στην κοινωνία. Ο στόχος είναι η διάχυση της κρατικής θανατοπολιτικής μέσα στις φλέβες του κοινωνικού σώματος.

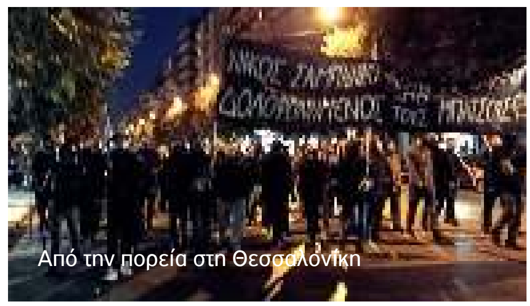
Ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος υπήρξε ο τελευταίος δολοφονημένος της αστικής δημοκρατίας σε μια σειρά προηγούμενων και ο πρώτος σε μια σειρά νέων. Η δολοφονία του όρισε το πέρασμα από τη δημόσια πολιτική δολοφονία στη διάχυτη κοινωνική συνθήκη θανάτου: Τα όπλα της αστυνομίας στο κέντρο της μητρόπολης, η αστυνομοκρατία, τα ΜΑΤ μέσα στην ΑΣΟΕΕ και το σπάσιμο του πανεπιστημιακού ασύλου, το προτεταμένο όπλο του μπάτσου σε προαύλιο πανεπιστημιακό χώρο, οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις σε γυναίκες, κορίτσια και ομοφυλόφιλα ζευγάρια που κινούνταν στην περιοχή των Εξαρχείων την εποχή που εκεί είχαν στρατοπεδεύσει ο αστυνομικός στρατός κατοχής.

Οι επιθέσεις των μπάτσων στις πλατείες, από την Κυψέλη μέχρι τη Νέα Σμύρνη, ο βασανισμός διαδηλωτών, όπως του Λ. Γούλα στο πάρκινγκ της περίφημης οδού Μπουμπουλίνας και των αναρχικών που συμμετείχαν στην αντιφασιστική πορεία στο Γαλάτσι την 1η του Νοέμβρη είναι μόνο λίγα από τα περιστατικά που καταδεικνύουν ότι ο μισθοφορικός στρατός

κατοχής του κράτους αναβαθμίζεται σε ολοκληρωτική και πανταχού παρούσα μονάδα επιβολής της στυγνής εξουσίας του κράτους και των αφεντικών.

Παράλληλα, δεν μπορούμε να ξεχνάμε την αναβάθμιση της αστυνομίας σε πολιτικό βραχίονα που παίζει κομβικό ρόλο στη διαχείριση της πανδημίας αλλά και των κοινωνικών αναταραχών, ενόσω οι ίδιοι οι μπάτσοι συνεχίζουν να συμπεριφέρονται σαν συμμορία με κυρίαρχο σκοπό τους το ξύλο, τον βασανισμό και τον εξευτελισμό όσων αντιστέκονται στην κρατική, εξουσιαστική βία, έχοντας παράλληλα και την πλήρη κάλυψη του κράτους, των κυβερνώντων και όλων των μηχανισμών τους.

Από την πορεία στη Θεσσαλονίκη

Υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής ανάμεσα στη δολοφονία του 18χρονου Ρομά, Νίκου Σαμπάνη, του λιμενεργάτη της Cosco στις προβλήτες του Πειραιά, του ντελιβερά από το Πακιστάν Ανέες Μιρ και σε αυτή των μεταναστών που πνίγηκαν στα ανοιχτά της Χίου. Είναι ο ίδιος παρονομαστής που έχουν κοινό πάντα όλοι οι νεκροί της κυριαρχίας, όλοι οι δολοφονημένοι από την εξουσία, είτε Ρομά, είτε Έλληνες εργάτες του λιμανιού, είτε μετανάστες σε φουσκωτές βάρκες στα νερά του Αιγαίου, είτε ντελιβεράδες από το Πακιστάν, ήταν όλοι τους φτωχοί!

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ !

Η εξουσία δολοφονεί. Παντοτινές προϋποθέσεις της είναι η εκμετάλλευση και ο θάνατος. Όλα τα παραπάνω αποσκοπούν στην ένταση της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της εδραίωσης του κοινωνικού κανιβαλισμού μεταξύ των εκμεταλλευομένων, τη λουμπενοποίηση των αντιστάσεων και των υποκειμένων, την ενίσχυση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους πληθυσμούς που «περισσεύουν», το όρθωμα των τειχών απέναντι στον εσωτερικό και εξωτερικό εχθρό. Όλα αυτά εντάσσονται και έρχονται να συγκροτήσουν αυτό ακριβώς στο οποίο πρέπει να αντιταχθούμε. Και σίγουρα δεν αποτελούν «μεμονωμένα περιστατικά» αλλά τη μόνη στρατηγική που εφαρμόζει μεθοδικά ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός. Κι αν σιωπήσουμε κι αδρανήσουμε μπροστά σε αυτήν την κρατική δολοφονία θα βρεθούμε στη συνέχεια αντιμέτωποι με ακόμα περισσότερα θύματα της αστυνομικής βίας και της κρατικής βαρβαρότητας. Θα βρεθούμε αντιμέτωποι με την επιβολή της εξοικείωσης με το θάνατο, αν δεν υπερασπιζόμαστε κάθε στιγμή τη ζωή.

Η μόνη πράξη που προϋποθέτει την ελευθερία είναι η διάλυση της εξουσίας για να βρει τόπο να αναπτυχθεί η κοινωνική δημιουργικότητα που αποτελεί το απόλυτο αντίθετό της, ως έκφραση αλληλεγγύης, ισότητας και αξιοπρέπειας. Ο φόβος των εξουσιαστών για την ώρα του πληβειακού ξεσηκωμού μεγαλώνει. Ας τον κάνουμε πραγματικότητα. Η λύση βρίσκεται στο δρόμο του αγώνα. Εκεί που μπορούν να συντριβούν οι νόμοι και η δύναμη των ένστολων φρουρών της ζωής μας. Να παλέψουμε ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική κρεατομηχανή που παράγει τον θάνατο, ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Οργάνωση με ακηδεμόνευτους και αδιαμεσολάβητους όρους σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα.
Ενότητα στη βάση, συντονισμός στη δράση. Αλληλεγγύη και αντίσταση μέχρις εσχάτων!

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Ν.ΣΑΜΠΑΝΗ

ΕΛ.ΑΣ. ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ, ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

Τοπικός Συντονισμός Α.Π.Ο. – Ο.Σ. Θεσσαλονίκης

Το κράτος δολοφόνησε τον 18χρονο Νίκο Σαμπάνη

Καμιά κρατική δολοφονία δεν θα μείνει αναπάντητη

Η ασφυκτική αστυνομοκρατία των δρόμων και το φασιστικό κατασταλτικό δόγμα «Νόμος και Τάξη», εκτός από τα συνεχή αιματηρά περιστατικά βίας, από καιρό ήδη προοιωνίζονται το θάνατο. Σ΄ ένα κόσμο που απουσιάζει έστω και κατ΄ ευφημισμό, κάθε έννοια δικαιοσύνης, ισότητας κι ελευθερίας ήταν ζήτημα χρόνου το πότε θα αντικρίζαμε και στις μέρες μας τον πρώτο άνθρωπο που θα έχανε τη ζωή του από την δολοφονική βία και τα όπλα των πραιτωριανών του σάπιου κι εκφασισμένου πολιτικοοικονομικού καθεστώτος. Αυτός ήταν ο Νίκος Σαμπάνης, ένας 18χρονος Τσιγγάνος, πατέρας δυο παιδιών, ενώ η γυναίκα του εγκυμονεί το τρίτο παιδί τους, ένας ακόμα νεκρός στην ατελείωτη αλυσίδα των νεκρών από την αστυνομική βία κι ο πρώτος αυτών των ημερών που υπέκυψε στο δολοφονικό μένος των μπάτσων, που κυνηγούν και χτυπούν βάναυσα τους αόρατους, τους απόκληρους και τους αποκλεισμένους αυτού του σάπιου κι ανελέητου εξουσιαστικού κόσμου.

Το βράδυ της Παρασκευής 22 Οκτώβρη, ο Νίκος Σαμπάνης με δυο ανήλικους συγγενείς και φίλους του επιβαίνοντες σ΄ένα κλεμμένο αυτοκίνητο καταδιώχτηκαν από 7 μπάτσους της ομάδας ΔΙΑΣ. Το αυτοκίνητο που εγκλωβίστηκε στο Πέραμα θεωρήθηκε όπλο και οι τρεις νέοι που προσπαθούσαν να διαφύγουν τον έλεγχο δέχτηκαν έναν καταιγισμό από 40 σφαίρες μέσα στην πυκνοκατοικημένη γειτονιά. Οι μπάτσοι άδειασαν στην κυριολεξία τα όπλα πάνω τους. Ο Νίκος Σαμπάνης χτυπημένος θανάσιμα ξεψύχησε χτυπημένος πισώπλατα στην άσφαλτο. Ο 16χρονος συνεπιβάτης του συνελήφθη χτυπημένος από τρεις σφαίρες κι ένας άλλος ανήλικος διέφυγε τρέχοντας στα στενά της γειτονιάς.

Αμέσως, ξεκίνησε από την ΕΛ.ΑΣ και τα ΜΜΕ η προσπάθεια συγκάλυψης του αιματηρού περιστατικού και της στυγνής εκτέλεσης του Νίκου Σαμπάνη. Αρχικώς μίλησαν για «συμπλοκή» που ποτέ δεν έγινε και «τραυματίες» μπάτσους που ποτέ δεν τραυματίστηκαν. Κατόπιν παρουσίασαν τον Νίκο Σαμπάνη σαν δήθεν σεσημασμένο λες κι αυτό θα μπορούσε να μειώσει την αξία της ζωής του και να δικαιολογήσει την εν ψυχρώ εκτέλεσή του από τους ένστολους δολοφόνους του και εστίασαν την τσιγγάνικη ταυτότητα των 3 καταδιωκόμενων νέων, εργαλειοποιώντας την κοινωνική προκατάληψη, το διάχυτο ρατσισμό και την περιθωριοποίηση σε βάρος της κοινότητας Ρομά για την κατασυκοφάντηση του νεκρού και την συγκάλυψη της δολοφονίας του.

Τα πράγματα όμως είναι απλά και ξεκάθαρα. Μια ολόκληρη ομάδα αστυνομικών έριξε καταιγιστικά πυρά σε τρεις άοπλους νέους που προσπαθούσαν απλά να διαφύγουν και το ότι επέβαιναν σε κλεμμένο όχημα δεν δικαιολογεί το γεγονός ότι έγιναν κινούμενοι στόχοι ενός εκτελεστικού αποσπάσματος. Και αν αυτοί οι 7 μπάτσοι είναι οι φυσικοί αυτουργοί του στυγνού εγκλήματος στο Πέραμα ο ηθικός αυτουργός είναι το ίδιο το κράτος που έχει εξαπολύσει τις ένστολες συμμορίες στους δρόμους για να επιδίδονται σ΄ ένα όργιο τρόμου και βίας, όπως άλλωστε κατέδειξε ο γνωστός φασίστας κι αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Άδωνις Γεωργιάδης ο οποίος αμέσως μετά τη στυγνή εκτέλεση του Ν. Σαμπάνη στο Πέραμα έσπευσε να δηλώσει «Πολύ καλώς έδρασε η αστυνομία”. Προοιωνίζοντας με την δήλωσή του αυτή και τη δικαστική κατάληξη της δολοφονίας στο Πέραμα, δεδομένου μάλιστα ότι η λεγόμενη Δικαιοσύνη είναι ίσως ο πλέον σάπιος μηχανισμός του κράτους, πράγμα που έχει καταδείξει πάμπολλες φορές συγκαλύπτοντας γνωστούς εγκληματίες, απατεώνες, πρεζέμπορους και δολοφόνους που σχετίζονται με την πολιτική εξουσία.

Δεν ήταν άλλωστε αυτή η πρώτη φορά που οι μπάτσοι άνοιξαν πυρ χωρίς να αντιμετωπίζουν κίνδυνο ζωής και επιβραβεύτηκαν κιόλας από τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Τ. Θεοδωρικάκο για «την ψυχραιμία, τον επαγγελματισμό και την αποφασιστικότητα» τους. Και είδαμε τ΄αποτελέσματα στο Πέραμα, αυτής της επίνευσης από την πολιτική εξουσία προς τους μπάτσους για την επιβολή του «νόμου και της τάξης», το άψυχο κορμί ενός 18χρονου νέου.

Κι αν σιωπήσουμε κι αδρανήσουμε μπροστά σε αυτήν την κρατική δολοφονία θα θρηνήσουμε στην συνέχεια κι άλλα θύματα από τους μπάτσους και την πολιτική εξουσία. Και θα μας επιβάλλουν να εξοικειωθούμε και να συνηθίσουμε στο θάνατο από την αστυνομική βαναυσότητα όπως συνήθισε η κοινωνία στο θάνατο από την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας μετρώντας σαν να μη συμβαίνει τίποτα 40-50 νεκρούς καθημερινά φθάνοντας τις 15.500 συνολικά.

Δεδομένου μάλιστα ότι το όλο κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται σε βαθειά σήψη και κρίση (πολιτική, κοινωνική, οικονομική, υγειονομική, περιβαλλοντική, αξιακή και πολιτιστική) δεν έχει να προσφέρει στους πληβείους τίποτα άλλο εκτός από εκμετάλλευση και καταπίεση, ανέχεια και αρρώστια, καταστολή, βία και θάνατο.

Να αντισταθούμε ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αγώνας για ζωή και ελευθερία.

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ 4 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΣΑΜΠΑΝΗ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

Αναρχική Συλλογικότητα “Κύκλος της Φωτιάς”, μέλος ΑΠΟ- ΟΣ

Από την πορεία στις 25 Οκτώβρη στην Αθήνα η οποία αντιμετώπισε επανειλημμένα τις επιθέσεις των μπάτσων για τη διάλυσή της

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΩΝ, ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

Θεσσαλονίκη

Μέσα σε συνθήκες βαθιάς και διαρκώς κλιμακούμενης υγειονομικής, οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, το κρατικό καπιταλιστικό σύστημα επιταχύνει την αναδιάρθρωση που βάζει στο στόχαστρο κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής, απαξιώνοντας βασικές κοινωνικές ανάγκες, την εργασία, την υγεία, την παιδεία. Ειδικά, η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση στα πρότυπα των αξιών της κυριαρχίας, της καθυπόταξης, του κοινωνικού ελέγχου, του αποκλεισμού των φτωχότερων στρωμάτων και την ευθυγράμμισή με τις επιταγές της αγοράς αποτελεί διακαή πόθο της εξουσίας. Το ξέσπασμα της φονικής πανδημίας αποτέλεσε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για το κράτος για να επιταχύνει τους αντικοινωνικούς του σχεδιασμούς.

Αθήνα, 11 Οκτώβρη

Την ίδια στιγμή που δεν υπήρξε καμία πρόβλεψη για την ενίσχυση του ήδη υπονομευμένου εκπαιδευτικού συστήματος, ούτως ώστε να μη χρειαστεί να κλείσουν τα σχολεία για ολόκληρη σχεδόν τη σχολική χρονιά και να αναγκαστούν χιλιάδες εκπαιδευτικοί, μαθητές και γονείς να προσαρμοστούν άρον-άρον στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση, από την οποία αποκλείστηκαν τα περισσότερα παιδιά των πληβειακών στρωμάτων, η πολιτική διαχείριση της Ν.Δ. και του Υπουργείου Παιδείας, πατώντας πάνω στο έδαφος που άνοιξε η προηγούμενη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, προώθησε και ψήφισε μια σειρά νόμων που μόνο στόχο έχουν την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της δημόσιας παιδείας, τη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, την ένταση των ταξικών αποκλεισμών, την καταστολή, την πειθάρχηση και την υποταγή μαθητών, φοιτητών και εκπαιδευτικών στις επιταγές του συστήματος.

Την απόπειρα εφαρμογής του περίφημου νόμου "περί εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων", τον Φλεβάρη του 2020, με τα σχολεία να είναι κλειστά, που προβλέπει την αντικατάσταση των γνώσεων με δεξιότητες άμεσα συνδεδεμένες με την αγορά εργασίας, την αξιολόγηση του σχολείου από τους εκπαιδευτικούς, αλλά και από στελέχη του Υπουργείου Παιδείας, την εμπλοκή του δήμου στις αποφάσεις του συλλόγου διδασκόντων, την αναζήτηση ιδιωτών-χορηγών από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς και τέλος τη χρηματοδότηση των σχολικών μονάδων με βάση τις επιδόσεις των μαθητών, κατηγοριοποιώντας τα σχολεία σε «καλά» και «κακά» και ανοίγοντας τον δρόμο για το κλείσιμο και τη συγχώνευση σχολικών μονάδων ακολούθησε η ψήφιση του νόμου Κεραμέως-Χρυσοχοΐδη που θεσπίζει την ελάχιστη βάση εισαγωγής, η οποία σε συνδυασμό με την επαναφορά της τράπεζας θεμάτων οδηγεί στη μείωση του αριθμού των εισακτέων στα πανεπιστήμια – όπως είδαμε ξεκάθαρα φέτος με τον αποκλεισμό 40.000 μαθητών-, προβλέπει τη θέσπιση ανώτατου χρονικού ορίου φοίτησης, τη φύλαξη πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και την εισαγωγή νέου πειθαρχικού κώδικα που θα τιμωρεί αυστηρά την παρακώλυση της ομαλής λειτουργίας τους.

Η συμμετοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην απεργία-αποχή που προκηρύχθηκε απέναντι στην εφαρμογή της αξιολόγησης, παρά τις απειλές και εκφοβισμούς, έθεσε ένα πρώτο και σημαντικό ανάχωμα στους σχεδιασμούς του Υπουργείου Παιδείας. Παράλληλα, οι καταλήψεις σχολών ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την αστυνομοκρατία και την κρατική τρομοκρατία μέσα στα πανεπιστήμια, η κατειλημμένη πρυτανεία του ΑΠΘ και οι μαχητικές διαδηλώσεις φοιτητών και φοιτητριών στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα κατάφεραν να αναστείλουν την εγκαθίδρυση της πανεπιστημιακής αστυνομίας, καταδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως, παρά την θεσμική κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, τον τελευταίο λόγο για το άσυλο τον έχουν πάντα οι αντιστεκόμενοι και όχι οι πραιτωριανοί της εξουσίας.

Σε μια ακόμη κίνηση αυταρχισμού, εν μέσω καλοκαιριού και με τα σχολεία κλειστά, το ΥΠΑΙΘ προχώρησε στην κατάθεση και ψήφιση από τη Βουλή ενός συνολικότερου αντιεκπαιδευτικού πολυνομοσχεδίου που μεταξύ άλλων επαναφέρει και επεκτείνει το νόμο για την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση. Η απόπειρα εφαρμογής του νέου αντιεκπαιδευτικού νόμου με την έναρξη της σχολικής χρονιάς βρίσκει και πάλι απέναντί της, τους εκπαιδευτικούς που ορθώνουν το ανάστημά τους προκηρύσσοντας εκ νέου απεργία-αποχή, αρνούμενοι να υποταχθούν στον κρατικό αυταρχισμό. Την ίδια στιγμή, αυξάνονται οι μαθητικές καταλήψεις απέναντι στην εισαγωγή της τράπεζας θεμάτων και τη διάλυση της δημόσιας παιδείας συνολικότερα.

Απέναντι στους εκπαιδευτικούς που αγωνίζονται με αξιοπρέπεια ενάντια στους αντεκπαιδευτικούς σχεδιασμούς, το κράτος επιστρατεύει τους δικαστικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς του προκειμένου να κάμψει την αντίσταση. Η επιχείρηση ποινικοποίησης του αγώνα

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

και τρομοκράτησης των απεργών-εκπαιδευτικών, μέσω της προσφυγής του ΥΠΑΙΘ προκειμένου να κηρύξει την απεργία παράνομη και καταχρηστική, αξιοποιώντας τον πρόσφατο αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη, και της εσπευσμένης προσφυγής της Κεραμέως κατά της πρωτόδικης απόφασης, σύμφωνα με την οποία η απεργία αποχή δεν είναι καταχρηστική και δεν διατάσσεται η απαγόρευση της συνέχισής της, προσφυγή που εκδικάστηκε με διαδικασίες fast track στις 11 Οκτωβρίου και επιβεβαίωσε την αρχική δικαστική απόφαση, καθώς και η άγρια κατασταλτική επίθεση στις κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών, στις 1 και 6 Οκτωβρίου, δείχνουν περίτρανα τον φόβο της εξουσίας απέναντι στην δυναμική έκφραση της συλλογικής αντίστασης στον δρόμο. Μετά τη δυναμική απάντηση που έδωσε η συντριπτική πλειοψηφία των εκπαιδευτικών που συμμετείχαν στην απεργία και διαδήλωσαν μαζικά ενάντια στην αξιολόγηση και τη διάλυση της δημόσιας παιδείας την 11 Οκτώβρη, το Υπουργείο προχωρά στη συγχώνευση τμημάτων σε σχολικές μονάδες σε όλη την επικράτεια ώστε να μειώσει τις προσλήψεις αναπληρωτών για την κάλυψη των εκπαιδευτικών κενών, αυξάνοντας εν μέσω πανδημίας τον αριθμό των μαθητών ανά τάξη. Οι ίδιοι κρατικοί μηχανισμοί που καταστέλλουν άγρια τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς στους δρόμους είναι ξεκάθαρα υπεύθυνοι για τη επανεμφάνιση του φασιστικού εσμού και μέσα στους σχολικούς χώρους, προσφέροντας τους κάλυψη και προωθώντας τη μισαλλοδοξία και τον κανιβαλισμό στο κοινωνικό σώμα.

Η επιχειρούμενη αναδιάρθρωση στην εκπαίδευση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της συνολικότερης επίθεσης ενός συστήματος σε πλήρη σήψη. Είναι φανερό ότι οι εκπρόσωποι αυτού του άθλιου εξουσιαστικού συστήματος που καταδυναστεύει τις ζωές μας και τις ζωές των παιδιών μας δεν ενδιαφέρονται για την παιδεία όπως και για την κάλυψη καμιάς κοινωνικής ανάγκης. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η διαιώνιση της παρασιτικής τους ύπαρξης σε βάρος της κοινωνίας που περνά μέσα από την εξουδετέρωση κάθε ριζώματος του αγώνα, κάθε εστίας που αποτελεί ανάχωμα στην συστημική επίθεση και μπορεί να κυοφορήσει την προοπτική ανατροπής τους. Οι εξουσιαστές έχουν θέσει στο στόχαστρο τη νεολαία και κάθε κοινωνικό πεδίο όπου εκφράζεται η αμφισβήτησή της στο υπάρχον, τα σχολεία και τις σχολές, και να διαγράψουν από τη συλλογική μνήμη τα αποτυπώματα ολόκληρων δεκαετιών σκληρών κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Θέλουν να σβήσουν τα χνάρια των μαθητικών καταλήψεων και πανεκπαιδευτικών κινητοποιήσεων του 1990-91, του 1998-99 και των φοιτητικών του 2006-07, την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, γιατί λειτουργούν ως παραδείγματα αντίστασης, γιατί δείχνουν δρόμους στους καταπιεσμένους στο σήμερα.

Απέναντι στη συνολική επιχείρηση αλλαγής του κοινωνικού τόπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης, υποταγής, εξαθλίωσης, αποκλεισμών, ανελευθερίας και καταστολής, η μόνη απάντηση είναι η αδιαπραγμάτευτη, ακηδεμόνευτη και αντιθεσμική αντίσταση μακριά από λογικές ανάθεσης και εξωραϊσμού του συστήματος. Με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, να οξύνουμε τον αγώνα μέσα από καταλήψεις, διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις για μια ελευθεριακή παιδεία σε μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ, ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΞΙΚΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ – ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ!

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

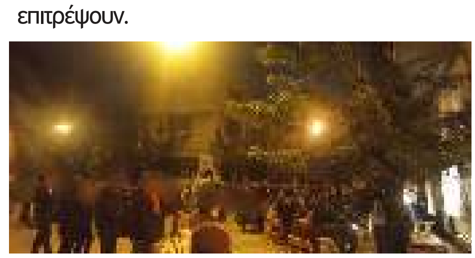
Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Θεσσαλονίκη

Στις 30 Οκτώβρη ολοκληρώθηκαν οι εκδηλώσεις για τα 14 χρόνια του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού στεκιού Αντίπνοια. Ευχαριστούμε πολύ όλους όσοι συνέβαλαν στη διεξαγωγή των εκδηλώσεων: την κωμική ομάδα «Μωροί στη Φωτιά», με τους Αλέξανδρο Πασπαρδάνη,

Δημήτρη Παλλιγκίνη, Έμιλυ Ντάνου, Κωνσταντίνα Δαούτη, Σταύρο Οικονομίδη, Billy G, Γιώργο Γιαλελή, Κωνσταντίνο Capitano και τους καλεσμένους/ες τους, τους μουσικούς Κωνσταντή Μπίτση, Γιάννη Μάλαμα, Χρήστο Αναστασιάδη, τη μεταφράστρια του βιβλίου « Η ημέρα πριν την Επανάσταση» της Ούρσουλα Λε Γκεν, τη συντρόφισσα και τον σύντροφο που πραγματοποίησαν τη μουσική ανάγνωση αποσπασμάτων του βιβλίου, τις ελευθεριακές εκδόσεις «Ναυτίλος», τους συντρόφους και συντρόφισσες που βοήθησαν με την παρουσία τους στην υλοποίηση όλων των εκδηλώσεων και όλους τους συντρόφους/σσες, τους ανθρώπους της γειτονιάς και όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας και στήριξαν με την παρουσία τους το στέκι Αντίπνοια. Τέλος ευχαριστούμε και τις «Τσιριτσάντσουλες», που παρότι η παράσταση ακυρώθηκε λόγο καιρικών συνθηκών, συμμετείχαν στον αρχικό προγραμματισμό και επιφυλασσόμαστε για το μέλλον, όταν οι συνθήκες μας το επιτρέψουν.ολοκληρώθηκαν οι εκδηλώσεις για τα 14 χρόνια του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού στεκιού Αντίπνοια. Ευχαριστούμε πολύ όλους όσοι συνέβαλαν στη διεξαγωγή των εκδηλώσεων: την κωμική ομάδα «Μωροί στη Φωτιά», με τους Αλέξανδρο Πασπαρδάνη, Δημήτρη Παλλιγκίνη, Έμιλυ Ντάνου, Κωνσταντίνα Δαούτη, Σταύρο Οικονομίδη, Billy G, Γιώργο Γιαλελή, Κωνσταντίνο Capitano και τους καλεσμένους/ες τους, τους μουσικούς Κωνσταντή Μπίτση, Γιάννη Μάλαμα, Χρήστο Αναστασιάδη, τη μεταφράστρια του βιβλίου « Η ημέρα πριν την Επανάσταση» της Ούρσουλα Λε Γκεν, τη συντρόφισσα και τον σύντροφο που πραγματοποίησαν τη μουσική ανάγνωση αποσπασμάτων του βιβλίου, τις ελευθεριακές εκδόσεις «Ναυτίλος», τους συντρόφους και συντρόφισσες που βοήθησαν με την παρουσία τους στην υλοποίηση όλων των εκδηλώσεων και όλους τους συντρόφους/σσες, τους ανθρώπους της γειτονιάς και όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας και στήριξαν με την παρουσία τους το στέκι Αντίπνοια. Τέλος ευχαριστούμε και τις «Τσιριτσάντσουλες», που παρότι η παράσταση ακυρώθηκε λόγο καιρικών συνθηκών, συμμετείχαν στον αρχικό προγραμματισμό και επιφυλασσόμαστε για το μέλλον, όταν οι συνθήκες μας το επιτρέψουν.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΟΛΟΦΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

Στη μακρά λίστα θανάτων που έχουν καταγραφεί εν μέσω πανδημίας, στις όλο και συχνότερες γυναικοκτονίες και στην κρατική δολοφονία του 18χρονου Ρομά από τους ένστολους φρουρούς του κράτους έρχεται να προστεθεί ο θάνατος τριών εργαζομένων εν ώρα εργασίας.

Την Κυριακή 10 Οκτωβρίου ο 18χρονος διανομέας Anees Meer πέφτει νεκρός μετά από σύγκρουση με ταξί που παραβίασε το στοπ σε δρόμο της Καλλιθέας. Ο Anees, πρόσφυγας από το Πακιστάν, εγκατέλειψε τον τόπο του εξαιτίας των ζοφερών συνθηκών του πολέμου και της βίας, καταστάσεις που έχουν επιβληθεί σε διάφορες χώρες από τα κυρίαρχα δυτικά καπιταλιστικά κράτη. Θα λέγαμε πως είναι τυχαίο το ότι ο ίδιος, πρόσφυγας στα 15 του χρόνια δεν πνίγηκε σε μια από τις βάρκες που συχνά βυθίζονται στα ανοιχτά, οδηγώντας παιδιά στο θάνατο, όπως πρόσφατα παρακολουθήσαμε να γίνεται ακόμη μια φορά στη Χίο με αποτέλεσμα τον πνιγμό τριών παιδιών και μιας γυναίκας. Διόλου τυχαία όμως είναι η αδυναμία έκδοσης διπλώματος οδήγησης -ως αιτών άσυλο, που επιφέρει τη στυγνή εκμετάλλευσή του στα χέρια κάθε αφεντικού που δεν χάνει ευκαιρία να αισχροκερδήσει στις πλάτες εξαθλιωμένων εργατών, εκφοβίζοντας και αποκλείοντάς τους από κάθε εργασιακό δικαίωμα.

Δύο εβδομάδες αργότερα ο 45χρονος εργάτης Δ. Δαγκλής τραυματίζεται θανάσιμα από γερανογέφυρα που τον διαμέλισε, όντας εγκλωβισμένος στις ράγες, ενώ μόλις είχε ξεκινήσει τη βάρδια του στο Σταθμό Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιά -στο κάτεργο της πολυεθνικής εταιρείας Cosco. Για άλλη μια φορά τα ΜΜΕ εξαπολύουν μια προπαγανδιστική εκστρατεία συγκάλυψης και διαστρέβλωσης των γεγονότων, σχολιάζοντας ότι ο εργάτης «είχε μόλις σχολάσει κι επέστρεψε στο σημείο για να πάρει κάποια προσωπικά του αντικείμενα». Να υπενθυμίσουμε ότι τους πρώτους 10 μήνες του 2021 έχουν σημειωθεί ήδη 18 θάνατοι εργαζομένων εν ώρα εργασίας, ενώ σύμφωνα με στοιχεία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) την τετραετία 2014-2017 τα εργατικά ατυχήματα αυξάνονται διαρκώς, καθώς μόνο το 2017 σημειώθηκαν 76 θανατηφόρα ατυχήματα. Τα συγκεκριμένα στοιχεία, όπως και το γεγονός ότι με κρατική ευθύνη δεν έχουν δοθεί στοιχεία για το πρόσφατο διάστημα, δείχνουν και τις προτεραιότητες κράτους και κεφαλαίου όσον αφορά τις εργασιακές συνθήκες, από τη στιγμή που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η μεγιστοποίηση των κερδών τους και η περαιτέρω εκμετάλλευση των εργατικών στρωμάτων.

Μόλις πριν δύο μέρες, το βράδυ του Σαββάτου ο 47χρονος διανομέας Δημήτρης Ασπ-

Μηχανοκίνητη πορεία στη Θεσσαλονίκη

μάκης έχασε τη ζωή του, παρασυρόμενος από διερχόμενο όχημα που κινούταν με υπερβολική ταχύτητα, αγνοώντας και τα κόκκινα φανάρια στο πέρασμά του. Ο οδηγός του αυτοκινήτου επιχείρησε μάλιστα να διαφύγει πεζός μετά τη σύγκρουση.

Τα εργατικά «ατυχήματα», η εντατικοποίηση της εργασίας, οι μειώσεις των μισθών, οι αυξήσεις των ωραρίων σε βάρος των εργαζομένων, οι συνθήκες στους χώρους εργασίας που επιδεινώνονται και υποβαθμίζονται συνεχώς και-αποκορύφωμα όλων, η απαξίωση και η υποβάθμιση της δημόσιας υγείας σε συνδυασμό με την αδιαφορία κράτους και αφεντικών για την τήρηση των μέτρων προστασίας κατά τη διάρκεια της πανδημίαςπεριγράφουν τησκληρή εργασιακή πραγματικότητα και τις νέες συνθήκες που μας επιβάλλονται καθημερινά, στοχεύοντας στην φτωχοποίηση και την εξαθλίωση των ζωών μας.

Την ίδια στιγμή που η ανεργία γιγαντώνεται και το μεγαλύτερο μέρος των ανέργων -μολονότι κομμάτι της εργατικής τάξης, είναι εγκαταλελειμμένοι στην τύχη τους, η κυβέρνηση της

Μοτοπορεια στην Αθήνα για την εργατική δολοφονία του 18χρονου διανομέα Anees Meer.

Νέας Δημοκρατίας επιτείνει τις επιθέσεις στους από τα κάτω, ψηφίζοντας το αντεργατικό Νομοσχέδιο με το οποίο καταργείται το εργατικό ωράριο του 8ώρου και θεσμοθετείται η (ήδη) απλήρωτη υπερωρία,η οποία συμψηφίζεται με άδειες και ρεπό. Ταυτόχρονα επιχειρείται η στοχοποίηση κι ο περιορισμός των απεργιών και των ριζοσπαστικών διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος. Κινήσεις που αποτελούν πάγια αιτήματα της άρχουσας τάξης εδώ και καιρό με σκοπό να εντείνουν την εργασιακή εκμετάλλευση και να ξεριζώσουν κάθε μορφή αντίστασης που μπορεί να αναπτυχθεί στους χώρους δουλειάς.

Το κράτος και η εγκληματική κλίκα της κυβέρνησης που το εκπροσωπεί πολιτικά προσμετρά ήδη χιλιάδες θανάτους εν μέσω πανδημίας, ενώ γνωστοποιεί για χιλιοστή φορά πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία αν είσαι φτωχός εργάτης, πρόσφυγας ή μέλος κάποιας μειονότητας. Οι ζωές των καταπιεσμένων θυσιάζονται στον βωμό της καπιταλιστικής κερδοφορίας, η οποία για να συνεχίσει απρόσκοπτα τον κύκλο εκμετάλλευσης χρειάζεται την κρατική τρομοκρατία.

Σήμερα προκύπτει ακόμα περισσότερο επιτακτική η ανάγκη οργάνωσης και αντίστασης απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για να υπερασπίσουμε τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα, τις ανάγκες, τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την κοινή, οριζόντια συντονισμένη, οργανωμένη από τα κάτω δράση όλων των εργαζόμενων, όλων των καταπιεσμένων. Ο αγώνας ενάντια στα εργοδοτικά εγκλήματα και δολοφονίες πρέπει να είναι διαρκής και συνδεδεμένος με τη συνεχή μάχη ενάντια στην ανεργία, τη φτώχεια και την εκμετάλλευση. Με σωματεία βάσης, οριζόντια και αντι-ιεραρχικά σχήματα και από τα κάτω συνελεύσεις γειτονιών, μαζί με φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενους, άνεργους, να δώσουμε στους χώρους εργασίας, τα σχολεία και τις σχολές, τη μάχη του ταξικού και κοινωνικού αγώνα. Ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα, παίρνουμε την ζωή μας στα χέρια μας!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ , ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 12.00 | ΚΑΜΑΡΑ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στις καταγγέλουσες του παραβιαστή γιατρού και καθηγητή του ΑΤΕΙΘ (ΔΙΠΑΕ)

Τον Σεπτέμβριο του 2020 πρώην φοιτήτριες του τμήματος μαιευτικής του ΑΤΕΙΘ (ΔΙΠΑΕ), κατήγγειλαν δημόσια σεξουαλική παρενόχληση ενάντια σε καθηγητή του τμήματος, και ιδιώτη γυναικολόγο γιατρό. Οι πρώην φοιτήτριες καταγγέλουν ότι ο εν λόγω καθηγητής προσέγγιζε σπουδάστριες και τις απομόνωνε στο ιδιωτικό του ιατρείο, χρησιμοποιώντας διάφορες προφάσεις. Κατά τη διάρκεια της εξέτασης, παρενοχλούσε σεξουαλικά τις κοπέλες. Μετά την τρίτη αναβολή, στην δίκη στις 22 Σεπτέμβρη, καθηγητές και γιατροί έθεσαν, ως μάρτυρες υπεράσπισης του κατηγορούμενου, τον στιγματισμό που βιώνει λόγω της δικαστικής διαδικασίας στην οποία εμπλέχτηκε αναίτια. Το γεγονός αυτό δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό.

Χιλιάδες κορίτσια και γυναίκες κρατούνται όμηρες σε ένα τέτοιο καθεστώς καθημερινού βιασμού και κακοποίησης, καθώς οι κατηγορούμενοι ξεπλένονται για τον “έντιμο” βίο τους, την εκπαιδευτική τους ιδιότητα, το επιστημονικό τους έργο, την “ασφάλεια” που παρέχουν, την υψηλή τους θέση στον κόσμο της εξουσίας. Όλα αυτά που γαλουχίζουν, οπλίζουν, δικαιολογούν και συγκαλύπτουν αυτά τα εγκλήματα, αποτελούν ένα ολόκληρο σύστημα, που ονομάζεται κράτος, κεφάλαιο, πατριαρχία.

Η πατριαρχική βία είναι παρούσα ως αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Είναι οργανικό κομμάτι του εξουσιαστικού και καπιταλιστικού κόσμου για τη διαίρεση των καταπιεσμένων και την επέλαση του κοινωνικού κανιβαλισμού. Διανύουμε μια περίοδο κατά την οποία περιστατικά έμφυλης βίας γνωστοποιούνται σε μεγαλύτερο βαθμό: Από τις σεξιστικές επιθέσεις στο σπίτι, στο δρόμο, στο σχολείο, στη δουλειά, από την επικριτικότητα στις εκτρώσεις, από τους ξυλοδαρμούς έως και τις γυναικοκτονίες.

Η αντιμετώπιση της πατριαρχικής βίας περνάει μέσα από τον αγώνα για τη γυναικεία χειραφέτηση, ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και κάθε μορφή εξουσίας.

Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, 12 Οκτώβρη '21

ΚΡΑΤΟΣ, ΜΜΕ, ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝΕ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο&Κόκκινο», μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – ΟΣ

Μικροφωνική Συγκέντρωση ενάντια στη λήψη DNA από τους 14 καταληψίες φοιτητές

Εδώ και περίπου μία εβδομάδα εκτυλίσσεται μία ακόμη επίθεση των κατασταλτικών μηχανισμών ενάντια στον κόσμο του αγώνα. Πιο συγκεκριμένα, η κρατική ασφάλεια έχει ξεκινήσει να καλεί για υποχρεωτική λήψη DNA 14 συντρόφους φοιτητές που σχετίζονται με την κατάληψη της πρυτανείας του ΕΜΠ στις 13/11/20. Ουσιαστικά καλούνται, καθώς δείγμα γενετικού υλικού που βρέθηκε σε κινητό και μη παράνομο αντικείμενο στην πρυτανεία μετά την κατάληψη, ταυτίστηκε με εκείνο που βρέθηκε σε ματωμένη γάζα στα Εξάρχεια το 2014.

Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και το lockout της ΑΣΟΕΕ το 2019, η παρουσία ένοπλου αστυνομικού στο ίδιο ίδρυμα στις αρχές του 2020, ο νόμος περιστολής των διαδηλώσεων το καλοκαίρι του 2020 έρχονται να εφαρμόσουν το δόγμα νόμος και τάξη, βαθαίνοντας την επίθεση στους από τα κάτω. Έτσι, με πρόσχημα την πανδημία, σε συνθήκες απαγόρευσης κυκλοφορίας και επιβάλλοντας την κοινωνική απουσία, λίγες μέρες πριν την επέτειο της εξέγερσης του πολυτεχνείου, η πρυτανική αρχή του ΕΜΠ, σε αγαστή συνεργασία με κράτος και αστυνομία ανακοινώνει την απαγόρευση συναθροίσεων άνω των 4 ατόμων και το lockout του Κάτω Πολυτεχνείου, με σκοπό να αποτραπούν οι καταλήψεις και οι διαδηλώσεις εν όψει της 17ης Νοέμβρη. Ως απάντηση, σύντροφοι/ισσες φοιτητές/ριες προχώρησαν σε άνοιγμα του κάτω πολυτεχνείου και ταυτόχρονη κατάληψη της πρυτανείας του ΕΜΠ, με σκοπό την άρση του lockout και καλώντας τον κόσμο να αγωνιστεί ενάντια στην κρατική διαχείριση της πανδημίας και τις κρατικές απαγορεύσεις. Ακολούθησε μεγάλη κατασταλτική επιχείρηση 92 αγωνιστών/ριών , με στημένες κατηγορίες που αφορούν μεταξύ άλλων, κλοπές και φθορές που ουδέποτε συνέβησαν. Έτσι η επιχείρηση συκοφάντησης και στοχοποίησης των συλληφθέντων/εισών άρχισε να στήνεται από τότε.

Από την μία το γεγονός αποτελεί μία προσπάθεια της ΕΛΑΣ να εγκλωβίσει τους 14 συντρόφους σε μία υπόθεση επίθεσης σε αστυνομικό τμήμα, που συνέβη 6 χρόνια πριν την εν λόγω κατάληψη. Αρχικά, είναι προφανής η έλλειψη στοιχείων από πλευράς των μπάτσων, αφού και τα δύο αντικείμενα βρέθηκαν σε χώρους με αυξημένη παρουσία ατόμων, τόσο μια κατάληψη ανοιχτή η οποία στηρίχθηκε από πλήθος αγωνιζομένων όσο και ένας κεντρικός δρόμος των Εξαρχείων ξημερώματα της 7ης Δεκεμβρίου.

Από την άλλη έρχεται να δράσει ως ακόμη ένα μέτρο προληπτικής αντιεξέγερσης για να κάμψει τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, με την ποινικοποίηση οποιασδήποτε επιθετικής κίνησης.

Ως αναρχικοί/ες φοιτητές/ριες είναι απαραίτητο να πολεμήσουμε οποιοδήποτε μέτρο προληπτικής αντιεξέγερσης, από τον νόμο Κ-Χ και το εργασιακό νομοσχέδιο, μέχρι την υποχρεωτική λήψη DNA και οποιαδήποτε υπόθεση σκευωρίας και καταστολής του αγώνα.

Καμία κατασταλτική κίνηση, όσο αναβαθμισμένη και ύπουλη, δεν θα κάμψει τους αγώνες για την κοινωνική κι ταξική αντεπίθεση.

Αλληλεγγύη στους 14 συντρόφους φοιτητές.

Καμία σκέψη για υποχρεωτική λήψη DNA.

Ενάντια σε κάθε σκευωρία των κατασταλτικών μηχανισμών.

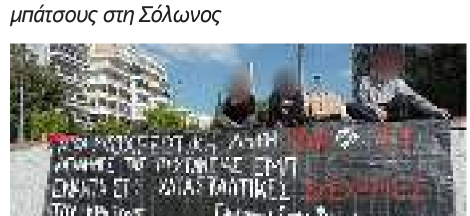
Αλληλεγγύη στους/ις 92 συλληφθέντες/είσες της κατάληψης την πρυτανείας του ΕΜΠ και του Κάτω Πολυτεχνείου στις 13/11/20

Να πολεμήσουμε τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό με οργάνωση και αγώνα σε κάθε πτυχή της κοινωνικής πραγματικότητας.

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere

Διαδηλωση αναρχικων - αντιεξουσιαστων φοιτητων/τριων στην Αθήνα, η οποία χτυπήθηκε από τους μπάτσους στη Σόλωνος

26 Οκτώβρη 2021: συγκέντρωση και πορεία στο άνω κέντρο της Θεσσαλονίκης

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗ ΚΑΙ ΝΙΚΟ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Στις 13 Οκτώβρη του 2021 δικάζονται οι Γ. Καλαϊτζίδης και Ν. Ματαράγκας, διωκόμενοι με βάση ένα στημένο κατηγορητήριο για ανθρωποκτονία και ηθική αυτουργία σε ανθρωποκτονία ενός ναρκεμπόρου στα Εξάρχεια το 2016. Η δίωξη αυτή των δυο αγωνιστών στηρίζεται πάνω σε μια κακοστημένη δικογραφία, μεθοδευμένη από το υπουργείο Προ.Πο και τα κρατικά κατασταλτικά επιτελεία, με απολύτως έωλα στοιχεία και μαρτυρίες εμπόρων ναρκωτικών, στοχεύοντας τόσο στη φυσική όσο και αγωνιστική εξουδετέρωσή τους.

Αθήνα, από τη συγκέντρωση στο Εφετείο, 13 Οκτώβρη '21

Το 2016 εκτελείται στα Εξάρχεια ένας ναρκέμπορος (ενώ λίγο αργότερα την ευθύνη αναλαμβάνουν οι "Ένοπλες Ομάδες Πολιτοφυλάκων") που εμφανιζόταν ως κάποιου είδους αρχηγός της τοπικής μαφίας των Εξαρχείων και που για χρόνια παρασιτούσε στην περιοχή, σε συνεργασία πάντα με την αστυνομία και το τοπικό Α.Τ. Ο ίδιος και η αγέλη του εκτός από το εμπόριο ναρκωτικών, πρωτοστατούσαν σε μια σειρά από κανιβαλικές συμπεριφορές ενάντια σε κατοίκους της γειτονιάς, θαμώνες της πλατείας αλλά και αγωνιστές. Μία από αυτές ήταν και η δολοφονική επίθεση με μαχαίρι που δέχτηκαν, από τον συγκεκριμένο ναρκέμπορο τον Μάρτιο εκείνης της χρονιάς, τρεις αναρχικοί αγωνιστές του Κ*Βοξ, όταν τον απέτρεψαν από σεξιστική συμπεριφορά ακριβώς έξω από τον χώρο τους, και είχε ως αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό δυο συντρόφων.

Πέντε χρόνια μετά, η κρατική σκευωρία που στήνεται εις βάρος των δυο αγωνιστών Γ. Καλαϊτζίδη και Ν. Ματαράγκα έχει σαφή στόχο τόσο την εγκληματοποίηση του αναρχικού αγώνα και την τρομοκράτηση όλων των αγωνιζόμενων όσο και ειδικότερα την εξουδετέρωση των δύο αγωνιστών μέσα από αυτή τη δικαστική ομηρία αλλά και την αντιμετώπιση κατηγοριών που επισύρουν ποινές ισοβίων. Μοναδικά "στοιχεία" για την υπόθεση αυτή αποτελούν μια δημοσίευση του Γ. Καλαϊτζίδη σε διαδικτυακά μέσα σχετικά με την επίθεση που είχε δεχτεί έξω από το Κ*ΒΟΞ, όντας ένας εκ των τριών, και με την οποία εναντιώνεται στις κανιβαλικές συμπεριφορές του ίδιου ναρκεμπόρου, αλλά και οι στημένες καταθέσεις των υποτιθέμενων μαρτύρων, που ανήκουν σε εμπόρους ναρκωτικών της ίδιας μαφίας.

Τα Εξάρχεια παραδοσιακά αποτελούν μία γειτονιά που είναι ταυτισμένη τόσο με την ανάπτυξη μιας κοινωνικής κουλτούρας ανοιχτής στη διαφορετικότητα όσο και με τους αγώνες πολιτικής αμφισβήτησης και αντίστασης, με ένα πλήθος πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών εγχειρημάτων και δομών αυτοοργάνωσης. Διαχρονικά στρατηγικής σημασίας εργαλείο (συμπληρωματικά των επίσημων κατασταλτικών μονάδων) για την επιβολή της κρατικής πολιτικής καταστολής στα Εξάρχεια αποτελεί το ναρκεμπόριο, πάντα υπό την πλήρη καθοδήγηση και εποπτεία της αστυνομίας, ώστε να συκοφαντηθεί και να απονοηματοδοτηθεί ο ανοιχτός, δημόσιος, ελεύθερος χώρος που διαμορφώνεται από την έμπρακτη κοινωνική αμφισβήτηση και εν τέλει για το παραδειγματικό χτύπημα των αγωνιστών, του κινήματος και των δομών του. Ιδιαίτερα μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, που ακολούθησε της κρατικής δολοφονίας του Α.Γρηγορόπουλου, στο κοινωνικό έδαφος των Εξαρχείων γειώθηκαν και αναπτύχθηκαν ακόμα περισσότερο τα προτάγματα της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύης και της συνολικής ανατροπής, αποκτώντας κοινωνική επιρροή σε ανταγωνισμό με τις κυρίαρχες αξίες και σχέσεις του κράτους και του καπιταλισμού. Έτσι, οι ναρκομαφίες και τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού, επιχείρησαν να καταλάβουν αυτό το έδαφος για την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση των ιδιοτελών σκοπών τους, έλεγχος, κέρδος και εξουσία. Οι ναρκομαφιόζοι αποτέλεσαν και αποτελούν το μακρύ χέρι του κράτους στα Εξάρχεια αφού τόσο οι ίδιοι όσο και η κουλτούρα της επιβολής και του νόμου της ζούγκλας που φέρνει μαζί της η επικράτηση του ναρκεμπορίου σε μια περιοχή, αναπτύσσονται ευθέως εχθρικά προς τις απελευθερωτικές αξίες της ελευθερίας, της αλληλεγγύης, της ισότητας. Πρόκειται για παρακρατικές συμμορίες που αποτελούν πολύτιμη και αξιοποιήσιμη δύναμη για το κράτος, το οποίο εμφανίζεται ως φύλακας της νομιμότητας και με τη συστράτευση των ΜΜΕ καταγγέλλει την «ανομία» που επικρατεί στα Εξάρχεια στοχοποιώντας αυτούς που αγωνίζονται από τα κάτω απέναντι στις ναρκομαφίες, ενώ ταυτόχρονα το ίδιο καλύπτει, ελέγχει και χρησιμοποιεί το ναρκεμπόριο για να υλοποιήσει τις επιδιώξεις του.

Απέναντι σε αυτήν τη διαχρονική κρατική επιχείρηση ιδιοποίησης του δημόσιου χώρου από την κρατική καταστολή, τις ναρκομαφίες, την εμπορευματοποίηση, την ανάπλαση, τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού και τις αντικοινωνικές συμπεριφορές, ως αναρχικοί μαζί με πολλούς ακόμα αγωνιστές και αγωνίστριες, κατοίκους, θαμώνες και εργαζόμενους/ες στη γειτονιά ορθώσαμε συλλογικές αντιστάσεις που έθεσαν αναχώματα στους κρατικούς σχεδιασμούς και αφήνουν τον δρόμο ανοιχτό για τα Εξάρχεια της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και της ταξικής αλληλεγγύης. Από τις συγκεντρώσεις, τις καταλήψεις, τις περιφρουρήσεις των χώρων αγώνα και τις διαδηλώσεις στους δρόμους της γειτονίας ενάντια στην αστυνομική κατοχή, τις μαφίες, τις εκκενώσεις καταλήψεων, τις κανιβαλικές και σεξιστικές επιθέσεις και τους βιασμούς μέχρι τις εκδηλώσεις κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης στην πλατεία και τους δρόμους των Εξαρχείων. Αντιλαμβανόμαστε τα Εξάρχεια ως ένα πεδίο ιστορικής συμβολικής σημασίας για τον αναρχικό αγώνα, έχοντας ως παρακαταθήκη την εμπειρία όλων των κινητοποιήσεων που προηγήθηκαν για την επανοικειοποίηση της γειτονιάς και γνωρίζοντας πως η πολιτική αξιοπιστία του αγώνα αυτού μπορεί να στηρίζεται σε σταθερές θέσεις μάχης μέσα στον χρόνο, που να προωθούν τα προτάγματα της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης ενάντια σε κάθε μορφή της κρατικής επιβολής και απέναντι σε αντιλήψεις, που προωθούν την ανάθεση και τη διαμεσολάβηση.

Η σημερινή ακροδεξιά διαχείριση, λαμβάνοντας τη σκυτάλη από την προηγούμενη σοσιαλδημοκρατική, ήρθε να ανταποκριθεί και αυτή πλήρως στις επιταγές του σύγχρονου ολοκληρωτισμού. Το εργαλείο της αφομοίωσης, που έδωσε ένα συντριπτικό χτύπημα στα κινήματα, αντικαταστάθηκε από αυτό της καταστολής. Η δουλειά που επιτέλεσε η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση στα Εξάρχεια, δηλαδή η γιγάντωση των ναρκομαφιών και η διαμόρφωση μιας αντικοινωνικής συνθήκης που στάθηκαν απέναντι στην ανάπτυξη των κοινωνικών και ταξικών αγώνων στη γειτονιά και αποσάθρωσαν την περιοχή, επιχειρείται εδώ και δύο χρόνια να συμπληρωθεί. Έτσι, η τωρινή πολιτική διαχείριση, εκμεταλλευόμενη τους τόνους μιντιακής προπαγάνδας -μέσω της οποίας χρόνια επιχειρούνταν

να ταυτιστούν οι αγώνες και η γειτονιά των Εξαρχείων με τις συμμορίες που τη λυμαίνονται και που στόχευε στην άντληση κοινωνικής νομιμοποίησης για εισβολή στην περιοχή- με το που κατέκτησε τον κυβερνητικό θώκο εξαπέλυσε τις δυνάμεις καταστολής στα Εξάρχεια, εγκαθιστώντας έναν στρατό κατοχής, εκκενώνοντας καταλήψεις προσφύγων/μεταναστών, τρομοκρατώντας εργαζόμενους και κατοίκους, χτυπώντας αγωνιστές και όσους αντιστέκονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Σύσσωμος ο κρατικός μηχανισμός είναι αυτός που αφού πριμοδότησε τις ναρκομαφίες, που συνεχίζουν να εδράζονται στην περιοχή, διαμόρφωσε τους όρους για την γιγάντωση μιας γενικευμένης αντικοινωνικής συνθήκης που βασίζεται στις κυρίαρχες αξίες της εξουσίας, με σκοπό τη συντριπτική εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων στη γειτονιά των Εξαρχείων. Στρατηγικός στόχος του κράτους δεν είναι άλλος από την πλήρη κοινωνική αποσάθρωση της περιοχής, την αλλοίωση των κινηματικών και αγωνιστικών χαρακτηριστικών των Εξαρχείων, την αποστέρηση της αγωνιστικής ιστορίας τους και τη μετατροπή τους σε ελεγχόμενη ζώνη κερδοφορίας. Σε αυτήν την κατεύθυνση άλλωστε κινείται τόσο η κρατική καταστολή με τα αποθρασυμένα τάγματα εφόδου της δημοκρατίας να βρίσκονται μόνιμα στρατοπεδευμένα στην γειτονιά όσο και η επιχείρηση αναπλάσεων και εμπορευματοποίησης των δημόσιων χώρων και οι σχεδιασμοί για τη δημιουργία σταθμού μετρό στην πλατεία Εξαρχείων. **Π' αυτό και ο αγώνας για να καταρρεύσει η σκευωρία εναντίον των δύο διωκόμενων αγωνιστών αποτελεί μέρος του αγώνα ενάντια στην επιχείρηση του κράτους να επιβληθεί και να ιδιοποιηθεί τους δημόσιους χώρους στο ευρύτερο κέντρο της Αθήνας και ειδικότερα τα Εξάρχεια.**

Ενώ ταυτόχρονα, **η αλληλεγγύη στους αγωνιστές Γ. Καλαϊτζίδη και Ν. Ματαράγκα είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα ενάντια στην συνολική κατασταλτική και ιδεολογική επίθεση του κράτους**. Μια επίθεση που στοχεύει το αναρχικό κίνημα αλλά και ευρύτερα τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις και εκφράζεται μέσα από τις συλλήψεις και διώξεις αγωνιστών/τριών, τα στημένα κατηγορητήρια και τις σκευωρίες που μεθοδεύονται από τα κρατικά επιτελεία, τις εκκενώσεις κατειλημμένων χώρων αγώνα, τις απαγορεύσεις διαδηλώσεων και τους ξυλοδαρμούς διαδηλωτών/τριών, την αστυνομοκρατία, με σκοπό την επιβολή σιωπής και την τρομοκράτηση της κοινωνίας.

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ- ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ- ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΚΡΑΤΟΣ- ΜΑΦΙΕΣ- ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Συγκέντρωση αλληλεγγύης: Τετάρτη 13 Οκτώβρη στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (Δέγλερη), 09.00

Αναρχική Συλλογικότητα "Κύκλος της Φωτιάς", Αναρχική Συλλογικότητα "Όμικρον 72", μέλη της ΑΠΟ- ΟΣ

Από τη συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Καμάρα

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους 3 διωκόμενους για το ΑΧΕΠΑ

Στις 12 Ιουνίου του 2019 συλλαμβάνονται σε επιχείρηση της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας οι αναρχικοί Γιάννης Δημητράκης και Κώστας Σακκάς μετά από απόπειρα απαλλοτρίωσης χρηματαποστολής που ανεφοδίαζε το ΑΤΜ στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ. Λίγη ώρα αργότερα συλλαμβάνεται σε κοντινό σημείο, για την ίδια υπόθεση, η αναρχική Δήμητρα Συριανού. Μετά από κάποιες μέρες κράτησης στη ΓΑΔΘ η συντρόφισσα αφήνεται ελεύθερη με αυστηρούς περιοριστικούς όρους, ενώ οι δύο σύντροφοι προφυλακίζονται και μεταφέρονται στις φυλακές Νιγρίτας και Κομοτηνής. Μετά από πιέσεις του κινήματος αλληλεγγύης και δικές τους διαμαρτυρίες μεταφέρονται εκ νέου και βρίσκονται δέσμιοι μέχρι και σήμερα στις φυλακές Κορυδαλλού και Δομοκού. Τον προηγούμενο Σεπτέμβρη καταδικάστηκαν σε πρώτο βαθμό με ποινή κάθειρξης 7 ετών και 10 μηνών για τον Κ. Σακκά και 11 ετών και 6 μηνών για τον Γ. Δημητράκη, ενώ στη Δ. Συριανού επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 2 χρόνων με τριετή αναστολή. Τη Δευτέρα 6 Σεπτεμβρίου εκδικάζεται η έφεσή τους.

Μερικούς μήνες πριν, στις 24 Μαΐου, ο αναρχικός Γιάννης Δημητράκης, δέχεται δολοφονική επίθεση από άλλους κρατούμενους και μεταφέρεται στο Νοσοκομείο της Λαμίας, όπου διαγνώστηκε με κρανιοεγκεφαλική κάκωση, εξαιτίας των άγριων χτυπημάτων που δέχτηκε στο κεφάλι και το πρόσωπο. Στις 3 Ιουνίου, οι ανθρωποφύλακες του κράτους τον μεταφέρουν εσπευσμένα πίσω στις φυλακές του Δομοκού, παρότι, οι θεράποντες γιατροί εισηγήθηκαν τη μεταφορά του σε κέντρο αποκατάστασης υγείας, διότι έχει πληγεί η ευρυθμία του εγκεφάλου του.

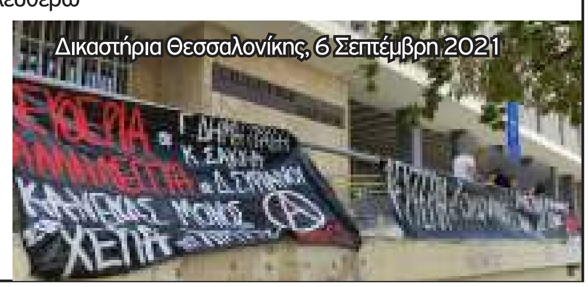
Η απόκρυψη του συμβάντος από πλευράς του ΥΠ.ΠΡΟ.ΠΟ και της Γενικής Γραμματείας Αντεγκληματικής Πολιτικής, η άρνηση για την άμεση μεταφορά του σε Κέντρο Αποκατάστασης και τελικά η απόρριψη του αιτήματός του για διακοπή της ποινής αποτελούν τη συνέχιση της κρατικής μεθόδευσης για την εξόντωση του συντρόφου.

Η εγκληματική μεταχείριση του Γ. Δημητράκη από τις αρχές αντανακλά την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης που επιβάλλεται στους αναρχικούς αγωνιστές που πέφτουν στα χέρια των κρατικών μηχανισμών (όπως συνέβη και στις πρόσφατες περιπτώσεις των αναρχικών Βαγγέλη Σταθόπουλου και Μάριου Σεισίδη), αλλά και ευρύτερα στους πολιτικούς κρατούμενους και αποτελεί κομμάτι της κατασταλτικής εκστρατείας που έχει εξαπολύσει το κράτος – και εντάθηκε από την ακροδεξιά κυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας- απέναντι στους αγωνιζόμενους και την κοινωνία.

Και οι τρεις σύντροφοι συμμετέχουν χρόνια στους αγώνες για την κοινωνική απελευθέρωση μέσα από τις τάξεις του αναρχικού κινήματος καθώς επίσης η συμμετοχή τους στους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες τους θέτει στο πλευρό των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Ιδιαίτερα σε αυτήν την περίοδο που διανύουμε, όπου το δόγμα «Νόμος και Τάξη» αναβαθμίζεται σε μια ενιαία στρατηγική «Προληπτικής Αντιεξέγερσης» τα κρατικά και κατασταλτικά επιτελεία θα μας βρίσκουν πάντα απέναντι τους και δίπλα σε κάθε έναν που έρχεται αντιμέτωπος με τις μεθοδεύσεις τους. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στους αναρχικούς αγωνιστές και τους πολιτικούς κρατούμενους, που αντιμετωπίζουν το ειδικό καθεστώς εξαίρεσης. Απέναντι στην εκδικητική μανία των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών, τα τρομοσενάρια και τις μεθοδεύσεις της αντιτρομοκρατικής στηρίζουμε τους συντρόφους, ώστε να μην επιτρέψουμε την εξοντωτική μεταχείρισή τους. Όσο υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται ενάντια στο τέρας του ολοκληρωτισμού, ο κόσμος της εξουσίας και της εκμετάλλευσης, των φυλακών και των συνόρων όλο και θα αποδυναμώνεται.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
Λευτεριά στους συντρόφους Γιάννη Δημητράκη και Κώστα Σακκά
Αλληλεγγύη στη συντρόφισσα Δήμητρα Συριανού

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Δικαστήρια Θεσσαλονίκης, 6 Σεπτέμβρη 2021

Για τη μεγαλύτερη οικολογική καταστροφή στην ιστορία του ελληνικού κράτους

«Όταν το τελευταίο δέντρο θα έχει κοπεί,
όταν τα ποτάμια θα έχουν μολυνθεί,
όταν τα ψάρια της θάλασσας θα είναι νεκρά,
τότε ο άνθρωπος θα καταλάβει ότι τα χρήματα δεν τρώγονται.»

[Ινδιάνικη Παροιμία]

Τα δάση, η γη, το νερό, είναι το φυσικό περιβάλλον του ανθρώπου. Είναι η ζωή, η ελευθερία, η υγεία μας, ανεξαρτήτου γεωγραφικού πλάτους και μήκους, αποτελούν το σπίτι χιλιάδων ειδών φυτών και ζώων. Αποτελούν καταφύγιο για τον ίδιο τον άνθρωπο να αποκεντρωθεί, να νιώσει τον πλούτο συναισθημάτων που προσφέρει το φυσικό περιβάλλον και να «ξεφύγει» από την ολοκληρωτικά ελεγχόμενη, προγραμματισμένη ζωή που έχει επιβληθεί από τα άπληστα καθάρματα που διαχειρίζονται την ανθρώπινη ζωή, ειδικά στην καθημερινότητα των αστικών κέντρων. Σίγουρα οι «κανόνες» που φέρει η ζωή του ανθρώπου σήμερα, με τα καπιταλιστικά πρότυπα, στις τσιμεντένιες μητροπόλεις δεν συνάδει ούτε στο ελάχιστο με τους κανόνες που έφεραν οι άνθρωποι, οποιουδήποτε χρώματος και περιοχής, στο παρελθόν, όπου υπάρχουν αμέτρητα παραδείγματα λαών ολόκληρων όπου ο σεβασμός τους για την φύση ήταν απαράμιλλου μεγέθους.

30 Αυγούστου '21, συγκέντρωση ενάντια στη λεηλασία της φύσης στη Θεσσαλονίκη

Μιλώντας για τη μεγαλύτερη οικολογική καταστροφή που έχει σημειωθεί στον ελλαδικό χώρο, στα χρόνια ύπαρξης του ελληνικού κράτους τουλάχιστον, καταγράφηκαν 428 δασικές πυρκαγιές που σημειώθηκαν στην Αττική, τη βόρεια Εύβοια, την Ηλεία, τη Μεσσηνία, τη Μάνη, την Αχαΐα, τα Γρεβενά, τη Σαλαμίνα, τη Φωκίδα, τη Ρόδο, τον Έβρο, τη Ζάκυνθο και ακόμα δεν έχουν τελειώσει. Στην Αττική η πυρκαγιά ξεκίνησε στους πρόποδες της Πάρνηθας και επεκτάθηκε στη Βαρυμπόμπη. Στην βόρεια Εύβοια η πυρκαγιά έφτασε μέχρι την θάλασσα. Η χρονική σημειολογία μιλάει από μόνη της.

Αντιλαμβανόμενοι ότι βρισκόμαστε σε ένα σημείο που η τεχνολογία, όντας όπλο στα χέρια της εξουσίας φέρει πολλά αρνητικά και ελάχιστα θετικά στην ζωή μας, χρησιμοποιούμενη πάντα ως προς τα συμφέροντα των αφεντικών εντός του εξουσιαστικού συστήματος που μας καταδυναστεύει, δεν γίνεται να μην καταλαβαίνουμε ότι όλες αυτές οι πυρκαγιές προέκυψαν πάρα πολύ συγκεκριμένα . Η συνεχής υποχρηματοδότηση έργων κοινωνικής μέριμνας(αντιπυρικά, αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά έργα) σε συνδυασμό με τη σπατάλη δαπανών επί του ΑΕΠ σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς και η

ελλιπής αντιμετώπιση αυτής της συνθήκης που βιώσαμε καταδεικνύει το μέγεθος του εγκλήματος που διεπράχθη από τους εξουσιαστές αυτού του τόπου.. Δεν χρειάζεται να είμαστε επιστήμονες για να καταλάβουμε ότι οι φωτιές αυτές θα μπορούσαν είτε να σβηστούν, είτε να μην είχαν καλά-καλά ανάψει μετά από την ανάλογη χρηματοδότηση για την αντιπυρικών έργων και προστασίας των δασών και την ύπαρξη επαρκούς πυροσβεστικού σώματος. Παρ' όλα αυτά η δαπάνη χρημάτων για κατασταλτικές δυνάμεις, για τα ΜΜΕ και τα Rafale συνεχίζει να αποτελεί ανάγκη για την επικάλυψη του φόβου του κράτους και των επιταγών του κεφαλαίου να μην εκτιναχθεί η κοινωνική αντίδραση μετά από τόση ξεδιάντροπη αδιαφορία. Η αντίδραση αυτή φαίνεται σίγουρα να είναι χαοτική και μικροαστική αλλά βασίζεται στη πραγματική συνθήκη που βιώνουμε πολύ έντονα μέρα με τη μέρα: μετράμε απώλειες. Από τις πυρκαγιές, δυο άνθρωποι έχασαν την ζωή τους ένας εθελοντής πυροσβέστης και ένας χειριστής μπουλντόζας. Χιλιάδες ζώα, άγρια και μη, απανθρακώθηκαν στη προσπάθεια τους να σωθούν. Η υποτίμηση της ανθρώπινης ζωής από μόνη της αποτελεί έγκλημα. Ένα έγκλημα που δεν θα δικαστεί ούτε με -λαϊκά και μη- δικαστήρια, ούτε με εκλογικές διαδικασίες, ούτε στα έδρανα της Χάγης. Ένα έγκλημα που δεν αγγίζει μονάχα μια κυβέρνηση, παρ' όλο που οι ευθύνες του αγγίζουν τους τωρινούς διαχειριστές της εξουσίας. Αυτοί που πριν 2 χρόνια επιχειρούσαν να μετατρέψουν την τραγωδία στο Μάτι Αττικής σε πεδίο μικροπολιτικής αντιπαράθεσης, ως αντιπολίτευση τότε, γύρω από τη διαχείριση των τραγικών αποτελεσμάτων των τότε γεγονότων, φέτος, όντας οι ίδιοι κυβέρνηση επιλέγουν την πλήρη αποσιώπηση και απόκρυψη τουλάχιστον για τις πρώτες δύο μέρες, της πυρκαγιάς των 512.000 στρεμμάτων στην Β. Εύβοια όσο και σ' όσες ξέσπασαν και σ' όλη την υπόλοιπη χώρα. Πάντα θα υπάρχουν τα highlights με τους πρωθυπουργούς να μιλάνε στα ΜΜΕ με κροκοδείλια δάκρυα και δήθεν σθένος, ενώ ο βασικός τους σκοπός έχει επιτευχθεί πλήρως.

Η καταστροφή της φύσης, το πιο εύφορο έδαφος για το «φύτευμα» τσιμέντου και την εκκίνηση λεηλασίας της, στον βωμό του κέρδους. Τσάκισμα των ντόπιων κοινοτήτων ωθώντας τον κόσμο στην ανέχεια και στην υποχρεωτική επανέναρξη της ζωής τους με τα μέτρα και σταθμά της σύγχρονης οικονομίας, σαν πρόσφυγες-μετανάστες που ξεριζώθηκαν από την εμπόλεμη Συρία. Εγκαθίδρυση νέων επενδύσεων πολυεθνικών, μεγαλοπαραγόντων, με σκοπό την επανεκκίνηση του τουρισμού, με μονοπωλιακό κέρδος για τ 'αφεντικά. Ευαγγελιζόμενοι την «πράσινη ανάπτυξη», παρέα με τις εταιρείες που ξεροσταλιάζουν να πάρουν άδειες και να ξεκινήσουν τα αιολικά πάρκα, πουλάνε φύκια και μεταξωτές κορδέλες για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, γνωρίζοντας την καταστροφή που δημιουργούν στη φύση και στα χωριά. Πέραν του ότι δεν είναι ανθρώπινο να συγκρίνουμε το μέγεθος της καταστροφής και του θανάτου που προσέφερε η πυρκαγιά στο Μάτι Αττικής με τις φετινές πυρκαγιές, δεν είναι καν δόκιμο γιατί η κρατική διαχείριση ανέκαθεν δίνει προτεραιότητα στα συμφέροντα του κεφαλαίου έναντι της ανθρώπινης ζωής. Δεν μπορούμε να μην πούμε τα αυτονόητα.

Από την Ελλάδα μέχρι την Τουρκία, τα κράτη δολοφονούν. Η εντεινόμενη πανδημία και η έλλειψη μιας δωρεάν ασφαλούς θεραπείας της, η εξαθλιωμένη κατάσταση του ΕΣΥ, η μηδενική λήψη προληπτικών μέτρων για πυρκαγιές, η απουσία ύπαρξης του αναγκαίου όγκου πυροσβεστικού σώματος, ο κατακερματισμός της παιδείας στα σχολεία και στις σχολές, και όλα αυτά μέσα στα πλαίσια του πλήρη ελέγχου και του ολοκληρωτισμού επ' αφορμής της πανδημικής κρίσης μονάχα απώλεια, θάνατο και καταστροφή επιφέρουν. Το σύνολο των καρεκλοκένταυρων που διαχειρίζονται αυτή τη στιγμή την αγανάκτηση του λαού αδιαφορούν πλήρως για την ανθρώπινη ζωή στο σύνολο της ύπαρξής της. Αντίθετα, πάλι βγάζουν φράγκα ακόμα και από τις μίζες για φιλανθρωπικές χρηματοδοτήσεις και τις εγκύκλιους «υποστήριξης», που εισαγάγουν στη Βουλή τρίβοντας τα χέρια τους, στις πλάτες των πυρόπληκτων. Ας μην αναφέρουμε για χιλιοστή φορά τον αριθμό των μπάτσων και των πυροσβεστών, θα καταντήσουμε γραφικοί.

Αυτά τα γεγονότα καταδεικνύουν πιο ξεκάθαρα από ποτέ στην κοινωνία μας, τις ευθύνες του κρατικού μηχανισμού και την ανάγκη αναζήτησης ενός νέου μοντέλου οργάνωσης της κοινωνίας βασισμένη στις αξίες της αλληλεγγύης, της ισότητας, της εμπιστοσύνης στον διπλανό μας. Εμπιστοσύνη όχι σε κάποιον νέο ηγέτη αλλά ο ένας στην άλλη, μακριά από λογικές ανάθεσης και εξουσίας, μονάχα ισότιμης προσφοράς για τα κοινά. Αυτά τα εγκλήματα, απαντώνται με εξεγέρσεις. Απαντώνται με τις εξεγέρσεις των ντόπιων δίπλα στους αλληλέγγυους που βλέπουν τη ζωή τους να βάλλεται από τη καπιταλιστική λαίλαπα.

Από την πλευρά μας ως αναρχικοί και αναρχικές, οφείλουμε να συλλογικοποιήσουμε και να συνολικοποιήσουμε τις αντιστάσεις μας όχι μόνο στο ζήτημα της λεηλασίας της φύσης, αλλά σε οποιοδήποτε επίπεδο της κοινωνικής ζωής παρεμβαίνει

το απάνθρωπο κτήνος· το Κράτος και το Κεφάλαιο. Απέναντι σε αυτή τη συνθήκη της γενικευμένης επίθεσης, λεηλασίας και καταστροφής από την πολιτική και οικονομική ελίτ, απαιτείται μια πλατιά κοινωνική αφύπνιση, όπου ακόμη και το εκάστοτε ζήτημα που αντιμετωπίζει η κάθε κοινότητα στον τόπο της, να υπερκεράσει τα εμπόδια της τοπικότητας και να συνδεθεί με όλα τα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και τα νέα που θα προκύψουν μέσα από τις κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις σε όλη την επικράτεια κι όχι μόνο. Να μπορέσει να ξεπεραστεί η λογική της ανάθεσης, της διαμεσολάβησης και της αντιπροσώπευσης από θεσμικούς φορείς για να μπορέσει μέσα από τον κοινό και ακηδεμόνευτο αγώνα από τα κάτω, η κοινωνική βάση να κερδίσει.

Απέναντι στο χτίσιμο των φαραωνικών εγκληματικών έργων που επιχειρούνται σήμερα, όπως τα Υ/Η φράγματα στον Αχελώο, τα ανοιχτά μεταλλεία χρυσού στη Χαλκιδική, την εγκατάσταση βιομηχανικών αιολικών πάρκων σε όλα σχεδόν τα ορεινά συγκροτήματα, τα προγράμματα φωτοβολταϊκών βιομηχανικών ζωνών, την παράδοση αναρίθμητων φυσικών οικοτόπων στην τουριστική βιομηχανία, τις εξορύξεις υδρογονανθράκων σε θαλάσσιες περιοχές, υπάρχει η επιλογή της συλλογικής αντίστασης και του αγώνα. Πιάνοντας το νήμα από την εξέγερση των μεταλλωρύχων το 1977 και τον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού στη δεκαετία του 1990, οργανωνόμαστε στη βάση και συμμετέχουμε στους τωρινούς αγώνες που μπορούν να αποτελέσουν ανάχωμα στα καταστροφικά σχέδια κράτους-κεφαλαίου επιχειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση αυτών αναδεικνύοντας το κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης έναντι της θανατοπολιτικής που βασίζεται στη λεηλασία της φύσης και στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, υπερασπίζοντας και προτάσσοντας την μόνη ρεαλιστική διέξοδο για τους καταπιεσμένους, την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΡΗΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ, ΔΕΥΤΕΡΑ 30/08, 19:00 ΚΑΜΑΡΑ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο&Κόκκινο», μέλος της ΑΠΟ/ΟΣ

> ***Η οικολογική δράση ή θα είναι επαναστατική δράση ή δεν θα είναι τίποτα. Η οικολογία ή θα αποκαλύπτει τις ταξικές κοινωνικές αιτίες και τις απάνθρωπες σχέσεις που δημιούργησαν ένα ολοκληρωτικά δηλητηριασμένο πλανήτη ή θα είναι ένα καλλυντικό του καπιταλισμού. Μια θλιβερή επιστροφή στην παραδοσιακή πολιτική, στην ψηφοθηρία, στον ιδεολογικό σκοταδισμό.***
>
> ***Μ. Μπούκτσιν***

Μετά την καταστροφική πυρκαγιά, μέλη της Πρωτοβουλίας Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία επισκέφτηκαν τη Βόρεια Εύβοια... Οι εικόνες της ερήμωσης και της καταστροφής απλώνονται παντού, εκεί που πριν απλώνονταν πανέμορφα δάση γεμάτα από ζωή. Ό,τι διασώθηκε από τον πύρινο όλεθρο στον οποίο εγκατέλειψε το κράτος τα δάση και τις τοπικές κοινότητες της Βόρειας Εύβοιας, ήταν χάρη στην στοιχειώδη αυτενέργεια των ίδιων των κατοίκων, που παράκουσαν την κυβερνητική εντολή "Εκκενώστε" τα χωριά κι έμειναν για να υπερασπιστούν τα σπίτια και το βιός τους. Η ανάγκη της κοινωνικής-ταξικής αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους κάτοικους της περιοχής δεν εξέλειπε και είναι επιτακτική σε βάθος χρόνου, διότι τίποτα απ' όσα χρειάζονται οι άνθρωποι που επλήγησαν άμεσα, για να ξανασταθούν στα πόδια τους, δεν θα τους χαριστεί χωρίς διεκδίκηση κι αγώνα. Και τίποτα, εκτός από τον συνεχή κοινωνικό αγώνα από τα κάτω, δεν θα σταματήσει, τους πολιτικά υπεύθυνους αυτής της καταστροφής από το να εκμεταλλευθούν την καμένη γη με την προώθηση των κερδοσκοπικών σχεδιασμών τους στο όνομα της αποκατάστασης κι ανάπτυξης της περιοχής.

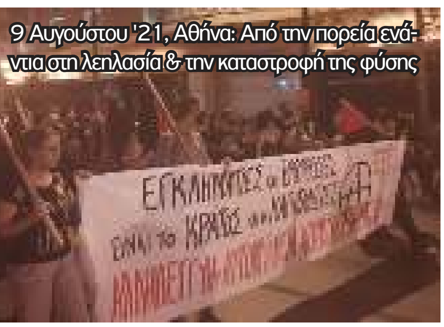
Φωτογραφία από την Πάρνηθα μετά την μεγάλη πυρκαγιά στην Αττική που κατέκαψε μέρος του βουνού

Σύντροφοι της συλλογικότητάς Μαύρο & Κόκκινο| μέλος Α.Π.Ο.|Ο.Σ. πραγματοποίησαν οδοιπορικό στην Βόρεια Εύβοια και τα Βίλια, όπου και συνέδραμαν έμπρακτα σε διανομές ειδών πρώτης ανάγκης, φαγητού κ.α. στην Εύβοια καθώς και σε ενέργειες κατάσβεσης της πυρκαγιάς στα Βίλια.

9 Αυγούστου '21, Αθήνα: Από την πορεία ενάντια στη λεηλασία & την καταστροφή της φύσης

Απόσπασμα από κείμενο της Libertatia

*(...)Μέσα, όμως, από όλη αυτή τη δύσκολη συνθήκη αναδύθηκε **η κοινωνική αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια** προς τους ανθρώπους που επλήγησαν από την καταστροφική μανία των πυρκαγιών και την εγκληματική αδιαφορία του κράτους. Μια αλληλεγγύη που **εκδηλώθηκε με διάφορους τρόπους, με συλλογές ειδών πρώτης ανάγκης, με κινήσεις αλληλεγγύης στον δρόμο, με φυσική παρουσία στα πύρινα μέτωπα** για να βοηθηθεί το έργο της κατάσβεσης. **Εξίσου σημαντικά είναι και τα στοιχεία αυτοοργάνωσης που αναδείχθηκαν από τις τοπικές κοινωνίες σε μια συνθήκη εγκατάλειψής τους από το κράτος μπροστά σε μια μεγάλη καταστροφή**. Τώρα που τα φώτα της δημοσιότητας αποχωρούν από τις πληγείσες περιοχές, είναι η στιγμή ενίσχυσης των κατοίκων και των αιτημάτων τους για άμεσα αντιπλημμυρικά έργα και για φυσική αναδάσωση από τους ίδιους τους ανθρώπους που ξέρουν και δουλεύουν στα δάση αυτά. Είναι σημαντικό να στηριχθούν οι αγώνες των κατοίκων των περιοχών ενάντια στη λεηλασία της φύσης από κράτος και κεφάλαιο, αγώνες που θεωρούμε σημαντικό να προτάσσονται τα αναρχικά χαρακτηριστικά, αυτά της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας και της οργάνωσης στη βάση ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική εγκληματικότητα.(...)*

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

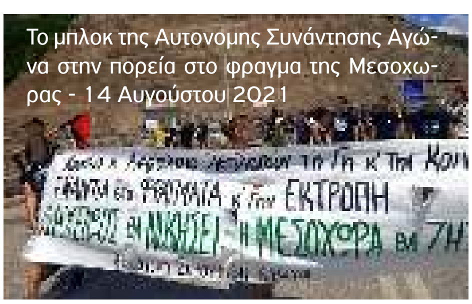
στις όχθες του Αχελώου, 12-14 Αυγούστου

[...] Σήμερα, αυτή η καταστροφική για την περιοχή προοπτική, είναι ορατή περισσότερο από κάθε άλλη φορά από τότε που ξεκίνησαν να κατασκευάζονται τα γιγαντιαία Υ/Η φράγματα στα τέλη της δεκαετίας του '80. Η αμέσως προηγούμενη κυβέρνηση (ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ), πλήρως ευθυγραμμισμένη με τις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας (που επέβαλαν όλες οι κυβερνήσεις ανεξαιρέτως, η ΕΕ και το ΔΝΤ, και στις οποίες εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους), ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας από το συνολικό έργο της εκτροπής, το οποίο έχει μπλοκάρει από το Σ.τ.Ε., ώστε να λειτουργήσει άμεσα.

Στις 2 Αυγούστου 2017, υπογράφηκε από τον τότε Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Σωκρ. Φάμελο, η ΑΕΠΟ (Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων) του Υ/Η φράγματος της Μεσοχώρας.

Εννοείται ότι στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση της προηγούμενης κυβέρνησης, για την άμεση λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας (με ανοιχτή πάντα και την προοπτική της μερικής εκτροπής του Αχελώου στη Θεσσαλία) κινήθηκε, όπως είχε ήδη εξαγγελθεί, και η νέα κυβέρνηση της ΝΔ το καλοκαίρι του 2019 που βρήκε ορθάνοιχτο το δρόμο για την καταστροφή του Αχελώου και τον αφανισμό της Μεσοχώρας με την ΑΕΠΟ του ΣΥΡΙΖΑ. Από τις πρώτες άλλωστε εξαγγελίες της νέας κυβέρνησης κατά την ομιλία του Κ. Μητσοτάκη στην ΔΕΘ, το Σεπτέμβρη του 2019, ήταν η προγραμματιζόμενη έμφραξη του ποταμού για την πλήρωση του τεχνητού ταμιευτήρα και τη λειτουργία του φράγματος ως Υ/Η έργου, ενώ ο περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κ. Αγοραστός έθεσε ευθέως και το ζήτημα της εκτροπής, λέγοντας χαρακτηριστικά «δώστε μου τον Αχελώο να τον εκτρέψω» λες και ο ποταμός είναι τσιφλίκι του!

Στις 26 Νοέμβρη 2020 το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτή την προσφυγή ου Συνδέσμου Κατακλυζομένων Μεσοχώρας για ακύρωση της ΑΕΠΟ της κυβέρνησης Σύριζα το 2017, και μαζί της ακυρώθηκαν κι όλες οι εξαγγελίες της κυβέρνησης ΝΔ για λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας που βασίζονταν σε εκείνη την ΑΕΠΟ.

Το μπλοκ της Αυτονόμης Συνάντησης Αγώνα στην πορεία στο φραγμα της Μεσοχωρας - 14 Αυγούστου 2021

Το μπλοκ του Συνδέσμου Κατακλυζομένων Μεσοχώρας στην στέψη του φράγματος

Στις 7 Μάη 2021 στην ίδια εμμονική κατεύθυνση συνεδρίασε για πρώτη φορά το λεγόμενο Κεντρικό Συμβούλιο Χωροταξικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων (ΚΕΣΥΧΩΘΑ), που γνωμοδότησε καταφατικά για το φράγμα της Μεσοχώρας κι όπως δήλωσε ο Σκρέκας, αυτό ήταν το πρώτο βήμα για τη σύνταξη από τη ΔΕΗ μιας νέας Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) και την έκδοση από τον ίδιο μιας νέας ΑΕΠΟ μετά την ακύρωση της προηγουμένης από το Συμβούλιο Επικρατείας.

Θεατρικό παιχνίδι για παιδιά από το ζαπατίστικο παραμύθι "Το δέντρο της μνήμης"

Εδώ θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η μη λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας μέχρι και σήμερα-τόσο ως έργο κεφαλής του όλου συμπλέγματος της εκτροπής, όσο και ως αποσπασμένο από αυτήν παρουσιαζόμενο ως αυτοτελές έργο-, άρα και η προστασία του άνω ρου Αχελώου και της ορεινής κοιλάδας του στην Πίνδο οφείλεται κατά πρώτο λόγο στην μακροχρόνια αντίσταση των ίδιων των Μεσοχωριτών, που δεν παραδίδουν τα σπίτια τους και δεν εγκαταλείπουν το χωριό τους στους σχεδιασμούς του κράτους. Η μακροχρόνια αυτή αντίσταση της Μεσοχώρας που βρίσκεται σε ομηρία εδώ και 35 χρόνια απειλούμενη με αφανισμό, έγινε επίκεντρο ενός ευρύτερου αγώνα αλληλέγγυων, και το χωριό σημείο συνάντησης πολλών αγωνιζόμενων ανθρώπων ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης.

*

[...] Είναι γεγονός πως, στην εποχή μας, ο φυσικός κόσμος δέχεται μια άνευ προηγούμενου καταστροφική και λεηλατική επίθεση με ολέθριες συνέπειες στο όνομα της ανάπτυξης. Η επίθεση αυτή δεν γίνεται σε ένα μόνο σημείο του φυσικού κόσμου, σε ένα μόνο ή ορισμένα στοιχεία του (τα βουνά, τα δάση ή τα νερά), και δεν έχει σαν φορέα της γενικά τον άνθρωπο. Η επίθεση γίνεται συνολικά στον φυσικό κόσμο και γίνεται από ένα ιεραρχικό κι εκμεταλλευτικό πολιτικοοικονομικό σύστημα προς όφελος της ολιγαρχίας που βρίσκεται στην κορυφή του σε βάρος της φύσης και της ανθρωπότητας. Κάθε σημείο που εκδηλώνεται αυτή η επίθεση και κάθε στοιχείο που βάλλεται κάθε φορά προς αξιοποίησή του στο όνομα της ανάπτυξης, είναι μέρος της ευρύτερης καταστροφής που υφίσταται το περιβάλλον και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται. Δεν έχει δηλαδή μόνο την τοπική του διάσταση ώστε η αντίδραση να αφορά αποκλειστικά και περιορισμένα μια τοπική κοινότητα, αλλά μια ευρύτερη διάσταση αφορώντας πολλές ακόμα κοινωνικές ομάδες, ολόκληρη την κοινωνία των καταπιεσμένων κι εκμεταλλευόμενων ανθρώπων.

Η υπεράσπιση του φυσικού κόσμου και η οργάνωση της κοινωνικής ζωής σε αρμονία με αυτό, όπως και η υπεράσπιση του δημόσιου – ελεύθερου χώρου είναι θεμελιώδεις παράγοντες για την εξέλιξη της κοινωνίας στην κατεύθυνση της ελευθερίας, της αυτονομίας, της συλλογικοποίησης και της δημιουργικότητας. Σήμερα, οι αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και του δημόσιου χώρου, που ξεσπούν σε σημεία όπου σχεδιάζεται η λεηλασία και καταστροφή τους και πλήττεται η δυνατότητα αξιοπρεπούς διαβίωσης των τοπικών κοινοτήτων, βρίσκονται συχνά εγκλωβισμένοι στα όρια της τοπικότητας, της περιορισμένης θεσμικής διαμαρτυρίας, της αντιπροσώπευσης, της διαμεσολάβησης και της ανάθεσης. Ωστόσο σε πολλές περιπτώσεις συσπειρώνουν μεγάλο αριθμό ακόμη και την πλειοψηφία των κατοίκων των περιοχών που πλήττονται, ενώ αρκετές φορές προχωρούν και πέραν του θεσμικού πλαισίου διαμαρτυρίας αμφισβητώντας κρατικούς και τοπικούς παράγοντες και φορείς.

Απέναντι σε αυτήν τη συνθήκη της γενικευμένης επίθεσης, λεηλασίας και καταστροφής, απαιτείται μια πλατιά κοινωνική αφύπνιση και μια συνολική κοινωνική κριτική του αδιέξοδου και χρεωκοπημένου συστήματος, το ξεπέρασμα της ανάθεσης, της διαμεσολάβησης και της αδράνειας, το δυνάμωμα των κοινωνικών-ταξικών αγώνων, η συγκρότηση αυτοοργανωμένων, αντιθεσμικών μετώπων αντίστασης -με αμοιβαιότητα, αλληλεγγύη και συνέπεια στις κοινές συμφωνίες – και η δημιουργία κάθε δυνατού αναχώματος σε κάθε σημείο που εκδηλώνεται η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα.

Απέναντι στο δυστοπικό μέλλον που μας επιφυλάσσουν οι ελίτ της εξουσίας και του πλούτου, υπάρχει η επιλογή της συλλογικής αντίστασης και του αγώνα. Να τους θυμίσουμε τι μπορεί να συμβεί όταν η κοινωνία των εκμεταλλευόμενων και των καταπιεσμένων ανθρώπων παίρνει την κατάσταση στα χέρια της και αντιστέκεται μαζικά και μαχητικά στους σχεδιασμούς τους. Οι κοινωνικές – ταξικές αντιστάσεις είναι ζωντανές, μπορούν να νικήσουν και θα νικήσουν! [...]

Αποσπάσματα από τα πολιτικά καλέσματα της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα για τις φετινές κινητοποιήσεις

Εκδήλωση-συζήτηση στην πλατεία της Μεσοχώρας για τη συνέχεια του αγώνα μετά την ακύρωση της ΑΕΠΟ του φράγματος, απέναντι στους νέους κρατικούς σχεδιασμούς για τη λειτουργία του

Εκδήλωση του φεστιβάλ στην κατάληψη Libertatia

Εκδήλωση του φεστιβάλ στην κατάληψη Mundo Nuevo

Εκδήλωση του φεστιβάλ στο ΑΠΘ

2ο ελευθεριακό φεστιβάλ κατειλημμένων χώρων & συλλογικοτήτων στη Θεσσαλονίκη

Το 4ήμερο 14-17 του Σεπτέμβρη έλαβε χώρα στη Θεσσαλονίκη το 2ο ελευθεριακό φεστιβάλ κατειλημμένων χωρών & συλλογικοτήτων (Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο&Κόκκινο», Συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμό «Libertatia», Κατάληψη Mundo Nuevo, Κατάληψη Libertatia, Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/ριών Quieta Movere, Αναρχική Μαθητική Ομάδα «Αταξία», Ελευθεριακές Εκδόσεις «Ναυτίλος»). Ένα 4ήμερο δημιουργίας και ελευθερίας, που συμπλήρωνε τις πορείες και διαδηλώσεις εκείνων των ημερών. Μέσα στις αντίξοες συνθήκες που έχει διαμορφώσει η πανδημία αλλά και η αντικοινωνική διαχείρισή της από το κράτος αποφασίσαμε να επιχειρήσουμε ξανά το συγκεκριμένο φεστιβάλ, θέλοντας να ανασυγκροτήσουμε τη λειτουργία των κατειλημμένων κοινοτήτων και να πνεύσουμε μια κουλτούρα αγώνα, αλληλοσεβασμού και αλληλεγγύης. Έτσι στους -εξωτερικούς- χώρους του πανεπιστημίου, αλλά και των καταλήψεων Mundo Nuevo και Libertatia πραγματοποιήθηκαν εκδήλωσεις, βιβλιοπαρουσίασεις, η θεατρική «Σάκκο & Βαντσέττι» από την θεατρική κολλεκτίβα «Τσιριτσάντουλες», γλέντι με ρεμπέτικα σχήματα, ενώ το φεστιβάλ ολοκληρώθηκε με το μεγάλο live.

Το ελευθεριακό φεστιβάλ ήταν –ανάμεσα σε πολλά άλλα- η κατάθεση ενός αναρχικού σκεπτικού για βασικά ζητήματα της ζωής σήμερα... Κυριότερα όλων ήταν ένας τρόπος για όλο το αναρχικό κίνημα.

Συνεχίζουμε να καταστρέφουμε δημιουργώντας.

3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης της ΑΠΟ

Το τριήμερο 9, 10 και 11 Ιούλη 2021 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στον χώρο της Α' ΦΕΠΑ (Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου) το 3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης, της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων. Στόχος του φεστιβάλ ήταν «η δημιουργία ενός δημόσιου και ανοιχτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς» Κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ έλαβε χώρα πλήθος πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, με ταυτόχρονη παρουσία έντυπου πολιτικού υλικού, κινηματικών εκδόσεων, εκθέσεων φωτογραφίας και σκίτσων κ.α.

Θεατρική παράσταση Σάκκο & Βαντσέττι από τις Τσιριτσάτσουλες

Hip Hop συναυλία

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ, 3-4 ΙΟΥΛΗ

Στις 3 και 4 Ιούλη '21 πραγματοποιήθηκε για 15η χρονιά μετά την μεγάλη πυρκαγιά του 2017, διήμερο Οδοιπορικό Αντίστασης στην Πάρνηθα. Το διήμερο αγώνα διοργανώθηκε από την Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία, τον Αδέσποτο Αθηνών και το Athens Antifa League.

Εκδήλωση στο χώρο του παλιού "Ξενία"

Συνέλευση στο δάσος δίπλα στο ΣΕΓΑΣ

Δραστηριότητες για τα παιδιά

Γκράφιτι στον τοίχο του παλιού "Ξενία"

Παιχνίδια και ποδόσφαιρο για μικρούς και μεγάλους στο ΣΕΓΑΣ

Τρία χρόνια μετά... Δεν ξεχνάμε- Δε συγχωρούμε τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/ Zackie-oh!

πανό στη συγκέντρωση στο Πρωτοδικείο (Δέγλερη), στη δίκη των δολοφόνων του Ζακ/Zackie Oh!

Την Τετάρτη 20 Οκτώβρη ξεκινά, μετά την αναβολή που πήρε στις 21.10.2020, η δίκη των δολοφόνων του Ζακ Κωστόπουλου. Πρόκειται για την υπόθεση της άγριας δολοφονίας του Ζακ στην Ομόνοια το Σεπτέμβρη του 2018, ο οποίος λιντσάρεται από ένα αφεντικό- ιδιοκτήτη κοσμηματοπωλείου και έναν φασίστα με κτηματομεσιτικό γραφείο στην περιοχή, με την συνδρομή της αστυνομίας, η οποία τον χτυπά, τον συλλαμβάνει και του φορά χειροπέδες. Στο πρόσωπό του βλέπουν έναν αποκλεισμένο, έναν φτωχό, έναν παρία, μια ζωή όπου το κρατικό- καπιταλιστικό σύστημα έχει νομιμοποιήσει την εξόντωσή της. Εξ' αρχής τα κρατικά επιτελεία και τα μιντιακά φερέφωνα της εξουσίας επιχειρούν να αποσιωπήσουν την δολοφονία, να διαστρεβλώσουν και να παραποιήσουν την αλήθεια. Η αστυνομία, στην προσπάθεια της να καλύψει τους δολοφόνους, αρχικά σχηματίζει μια δικογραφία με συνοπτικές διαδικασίες, όπου ο Ζακ καταγραφόταν ως ληστής που σκοτώθηκε προσπαθώντας να απεγκλωβιστεί από το κοσμηματοπωλείο, δεν διεξάγει καμία έρευνα, δεν αναζητά στοιχεία και μάρτυρες, δεν αποκλείει το σημείο της δολοφονίας και αφήνει τον κοσμηματοπώλη να σκουπίσει το χώρο του εγκλήματος. Τα ΜΜΕ σε πλήρη ευθυγράμμιση με τους κρατικούς μηχανισμούς αναπαράγουν αυτό το αφήγημα, ενώ από τη στιγμή που βγαίνει στη δημοσιότητα το βίντεο από τη δολοφονία του Ζακ επιχειρούν τη σκύλευση του νεκρού και της ταυτότητάς του ως οροθετικού, μέλους της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και ακτιβιστή, δικαιολογούν το φόνο, διαμορφώνουν όρους συναίνεσης και παραπληροφορούν. Οι δολοφόνοι του Ζακ ύστερα από τις κοινωνικές πιέσεις που ασκούνται, μέσα από τις διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων και την άρνηση για συναίνεση που εκφράστηκε, παραπέμπονται σε δίκη, όχι όμως με την κατηγορία της ανθρωποκτονίας, αλλά με αυτή της θανατηφόρου σωματικής βλάβης. Η προσπάθεια των κρατικών μηχανισμών να στηρίξουν τους δολοφόνους και να συγκαλύψουν τη δράση τους γίνεται ακόμα πιο φανερή από την πρώτη στιγμή μέσα από μια σειρά γεγονότων, με τις καταθέσεις προϊστάμενων της αστυνομίας στις οποίες δηλώνουν πως εφαρμόστηκε το πρωτόκολλο, με την απουσία πορίσματος από τις ΕΔΕ που διεξήχθησαν, με την πολύμηνη διαδικασία της ανάκρισης κατά την διάρκεια της οποίας η αστυνομία αρνούνταν να ανταποκριθεί στην προσκόμιση στοιχείων και με τον τότε βουλευτή της ΝΔ και νυν υπουργό υγείας Θ. Πλεύρη να αναλαμβάνει την υπεράσπιση των ένστολων δολοφόνων. Σήμερα, 3 χρόνια μετά από την βάναυση δολοφονία του Ζακ μέρα μεσημέρι στο κέντρο της Αθήνας, οι δολοφόνοι του κυκλοφορούν ελεύθεροι με ελαφρείς περιοριστικούς όρους. Η συγκεκριμένη δολοφονία είναι αποτέλεσμα της θεσμισμένης βαρβαρότητας του καθεστώτος, της νομιμοποιημένης βίας απέναντι σε όσους και όσες χαρακτηρίζονται από το κρατικό- καπιταλιστικό- πατριαρχικό σύστημα ως πλεονάζοντες πληθυσμοί, σε όσους και όσες αντιστέκονται αγωνιζόμενοι/ες ενάντια του.

Ενάντια στην Κρατική, Καπιταλιστική, Πατριαρχική Βαρβαρότητα, την Καταστολή και τον Κοινωνικό Εκφασισμό

Δεν ξεχνάμε- Δε συγχωρούμε τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/ Zackie-oh!

Συγκέντρωση ενάντια στον κοινωνικό κανιβαλισμό

Το Σάββατο 19/9/2021, δολοφονείται άγρια ένας μετανάστης, στην περιοχή της ρωμαϊκής αγοράς, έπειτα από συμπλοκή με ομοεθνή του. Η δολοφονία αποτελεί ένα ακόμα συμβάν, σε μια σειρά κατά τα άλλα καθημερινών γεγονότων -συμπλοκές, ναρκεμπόριο, μικροκλοπές- που λαμβάνουν χώρα εδώ και καιρό σε όλη την γειτονιά της πλατείας Αριστοτέλους, της ρωμαϊκής αγοράς και του πάρκου ΕΚΘ, αλλά που δεν λείπουν επίσης και από την ευρύτερη περιοχή του κέντρου.

Ο κοινωνικός κανιβαλισμός κερδίζει έδαφος, πατώντας πάνω στην εξαθλίωση, τον εξευτελισμό και το αδιέξοδο, που βιώνουν καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι. Μιλάμε για κανιβαλισμό όταν άτομα ή γκρούπες πατούν επί πτωμάτων -μεταφορικά και κυριολεκτικά- και αυτό δεν είναι αποκομμένο από την κοινωνία εντός των ορίων της οποίας όλοι ζούμε και τις συνθήκες που μας επιβάλλονται. Δεν αποτελεί ένα «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» ούτε μία «εσωτερικής ανακύκλωσης» βία ανάμεσα στους παρίες αυτού του κόσμου. Δεν είναι πρόβλημα «δικό τους» όταν ένα άνθρωπος δολοφονείται. Η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής των πληβειακών στρωμάτων της κοινωνίας -ντόπιων και μεταναστών- κάνει το ναρκεμπόριο, την βία και τον θάνατο να είναι ένα καθημερινό φαινόμενο. Με τον τρόπο αυτόν δημιουργείται ένα πλαίσιο "πολέμου όλων εναντίον όλων" στο οποίο η εξασφάλιση της επιβίωσης, των βασικών αγαθών αλλά και μιας διεξόδου από το ζοφερό παρών, προωθεί τις κανιβαλιστικές συμπεριφορές και επιβάλλει τον "νόμο του ισχυρού" είτε έκδηλα είτε μη.

Η συνθήκη αυτή δεν είναι πρωτόγνωρη, ούτε πρωτοφανής. Είναι ένα λογικό απότοκο της κυριαρχίας του κεφαλαίου και της στυγνής επιβολής του κράτους πάνω στις ζωές μας. Άλλωστε βασικός ιδεολογικός πυλώνας της εξουσίας -εντός του άκρατου ανταγωνιστικού πεδίου που επιβάλλει- είναι η επιβίωση του «ισχυρού», του «ικανού», του «δυνατού» -ανεξάρτητα αν «βαφτίζεται» με πιο κοινωνικά αποδεκτά επίθετα. Εν προκειμένω, οι μαφίες κερδίζουν χώρο, χρησιμοποιώντας τους "αόρατους" της κοινωνίας ως αναλώσιμα εργαλεία για το εμπόριο ναρκωτικών• τα ΜΜΕ καλλιεργούν την τρομολαγνεία δημιουργώντας την εικόνα της επικίνδυνης γειτονιάς και μιλώντας παράλληλα για την ανάγκη της αναβάθμισης της περιοχής• το κράτος και παρακράτος κάνουν λόγο για «επικίνδυνους μετανάστες» διοχετεύοντας μια ρατσιστική ρητορική προς κάθε κατεύθυνση, δημιουργώντας έτσι ένα πρόσφορο έδαφος για την παρέμβαση του κράτους και την εγκατάσταση μπάτσων με σκοπό τον πλήρη έλεγχο του δημόσιου χώρου.Τα κέρδη των επιδοξων επενδυτών, που εμφανιζονται όταν γίνεται λόγος για βελτίωση της γειτονιάς και άνοιγμα νέων επιχειρήσεων, μπαίνουν πάνω από την ζωή και την αξιοπρεπή διαβίωση μας.

Αλλά η συνθήκη αυτή επίσης δεν είναι πρωτάκουστη. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών και οι δεκάδες κρατικές δολοφονίες τους μέσα σε αυτά αλλά και στο Αιγαίο πέλαγος, η αστυνομοκρατία και η κρατική καταστολή, που με πρόσχημα την πανδημία ήδη από πέρυσι, επιχειρεί να ελέγξει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ζωής, η φασιστική ρητορική που αναζητά την αιτία όλων των κακών στον ξένο και τέλος οι μαφίες των ναρκεμπόρων, που βρίσκουν πάτημα για να βγάλουν κέρδος -όλα αυτά είναι που συνθέτουν την ζοφερή πραγματικότητα που βιώνουμε.

Εμείς ως αναρχικοί καταληψίες επιλέγουμε να σταθούμε απέναντι σε κράτος-ρουφιάνους-μαφίες. Βλέπουμε ξεκάθαρα ποιά είναι η αιτία, πού η βία μεταξύ των εξαθλιωμένων παίρνει τέτοιες διαστάσεις και οι δρόμοι μας βάφονται ξανά με αίμα. Και όσο συνεχίζουν να κερδοφορούν πάνω στις πλάτες μας, εμείς θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για ζωή και αξιοπρέπεια. Η αλληλεγγύη, η εναντίωση στον κανιβαλισμό και η σύγκρουση με το καθεστώς κράτους-κεφαλαίου, που θέλει τους φτωχούς να σφάζονται, για να διαιωνίσουν την εξουσία τους, είναι το πρόταγμα μας, στους δημόσιους χώρους και σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Μόνο η αυτοοργάνωση και η αλληλοβοήθεια, μπορούν να μας προστατεύσουν από τους μπάτσους, τις μαφίες και τους φασίστες και να αποτελέσουν το όπλο μας για την εξασφάλιση όσων μας ανήκουν, και όσων μας κλέβουν καθημερινά.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ-ΚΕΦΑΛΑΙΟ-
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ
ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ/ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ
ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μικροφωνική συγκέντρωση Σάββατο 2/10 στις 12:00, στην κατάληψη Mundo Nuevo

Κατάληψη Mundo Nuevo

Πριν από την κήρυξη της «κατάστασης έκτακτης ανάγκης» στο Wallmapu, (περιοχή Μαπούτσε)

Η αυτόνομη κοινότητα Μαπούτσε της επικράτειας Temucuicui δηλώνει στις κοινότητες και τις οργανώσεις των mapuche και στην εθνική και διεθνή κοινή γνώμη τα ακόλουθα·

1. Σήμερα θα είναι μια ιστορική ημέρα της ρατσιστικής και τρομοκρατικής δράσης του χιλιανού κράτους και της κυβέρνησης του εγκληματία Sebastián Piñera, είναι ακριβώς η ημέρα κατά την οποία δίνεται συνέχεια και ανανεώνεται η γενοκτονία και η καταστροφή του περιβάλλοντος, που ο ρατσιστικός πολιτισμός έχει αποκαλέσει "ανακάλυψη της Αμερικής". Κηρύσσεται η επίθεση στον λαό Μαπούτσε μέσω της κήρυξης "κατάστασης έκτακτης ανάγκης" που επιδιώκει για μια περίοδο 15 ημερών τη χρήση των ενόπλων δυνάμεων για την αύξηση και την ενίσχυση της στρατιωτικοποίησης, της καταστολής και του περιορισμού του κινήματος αντίστασης των Μαπούτσε.

2. Το γεγονός αυτό καταδεικνύει την πχηρή αποτυχία του κράτους, την έλλειψη πολιτικής βούλησης και την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διασφαλίζουν οι κανόνες του διεθνούς δικαίου. Επίσης, είναι η αντικειμενική απόδειξη της αποτυχίας της Συντακτικής Συνέλευσης και των δεσμευμένων εδρών, όπου ο ιστορικός αγώνας του λαού Μαπούτσε έχει σχετικοποιηθεί και περιοριστεί σε μια αφηρημένη έννοια των «λαών». Τώρα σε συζήτηση και διακήρυξη του πολυεθνικού κράτους έχει κηρυχθεί επίσημα η στρατιωτικοποίηση και η συνέχιση της γενοκτονίας, της οποίας ο λαός Μαπούτσε υπήρξε ιστορικά θύμα.

3. Βρισκόμαστε παρουσία ενός αποικιακού κράτους, με όλη τη ρατσιστική δομή του να υποκύπτει στις πιέσεις των γαιοκτημόνων και των επιχειρηματιών που διατηρούν την οικονομική τους δύναμη στην παλιά μας επικράτεια, που κατέστρεψαν το wallmapu και πέτυχαν την παρέμβαση των ενόπλων δυνάμεων. Σήμερα όλες οι διαδικαστικές και συνταγματικές εγγυήσεις τίθενται στη διάθεση των εγκληματιών της αστυνομίας, των ίδιων που εφηύραν τα στοιχεία στην Επιχείρηση Τυφώνας και των ιδρυμάτων που μαζί με τους στρατηγούς τους έχουν κλέψει δημόσιους πόρους, και που απολαμβάνουν όλες τις ελευθερίες. Από την άλλη, εμείς οι Μαπούτσε υπαγόμαστε στο ποινικό δίκαιο του νομοθέτη, δηλαδή είμαστε ένοχοι για το γεγονός και μόνο ότι είμαστε Μαπούτσε.

4. Ενόψει αυτού του σεναρίου, είναι απαραίτητο να θυμόμαστε ότι το έδαφός μας ήταν επίσης αντικείμενο τρομοκρατικών ενεργειών που πραγματοποιήθηκαν από τον χιλιανό στρατό κατά τη διάρκεια του 1986, εν μέσω της πολιτικοστρατιωτικής δικτατορίας, όταν μια μεγάλη επιχείρηση πραγματοποιήθηκε από τις μυστικές υπηρεσίες της δικτατορίας με την υποστήριξη ενός μεγάλου αποσπάσματος στρατιωτών, οι οποίοι εισέβαλαν βίαια, αναζητώντας υποτιθέμενα όπλα και ηγέτες της επικράτειας των Temucuicui, Trikauko, ancapi ñancucheo και Chacaico. Ήταν δύσκολες στιγμές, με καταστροφές σπιτιών, βασανιστήρια και τρόμο, που παρέμειναν στη μνήμη των ανταρτών του Temucuicui. Επομένως αν οι ένοπλες δυνάμεις της Χιλής δεν μας εκφόβισαν εκείνη τη φορά, πολύ λιγότερο θα μπορέσουν να το κάνουν τώρα.

5. Τέλος επισημαίνουμε ότι θα συνεχίσουμε να καταγγέλουμε και να αντιστεκόμαστε για να επαναφέρουμε τη ζωή στο wallmapu, θα προστατεύσουμε το Itxofi Mogen όπως μας το εμπιστεύτηκαν οι πρόγονοί μας και καλούμε όλα τα εδάφη σε αγώνα και αντίσταση, ώστε να παραμείνουμε όρθιοι και ποτέ στα γόνατα. Ο λαός μας έχει πολεμήσει από την άφιξη των Ισπανών κλεφτών και τώρα δεν θα είναι η εξαίρεση, όλα όσα μπορεί να προκύψουν από αυτό, καθώς και τα θύματα που μπορεί να υπάρξουν θα είναι αποκλειστική ευθύνη του Χιλιανού κράτους. Για αυτό το λόγο, θα διατηρήσουμε τον εδαφικό μας έλεγχο και θα συνεχίσουμε με τις ανακτήσεις των εδαφών μας, ακόμα κι αν αυτό κοστίσει τη ζωή μας.

Είμαστε όλοι ο λαός Μαπούτσε
Να καταγγείλουμε τη στρατιωτικοποίηση
Έξω από τα εδάφη των Μαπούτσε ο στρατός

Αυτόνομη Κοινότητα Μαπούτσε-
TERRITORIO TEMUCUICUI
12 Οκτωβρίου 2021

Τα μπλοκ της Ομάδας ενάντια στην Πατριαρχία-ΑΠΟ στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη στις διαδηλώσεις ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη βία, μετά την καταγγελία της 18χρονης κοπέλας στην Ηλιούπολη για βιασμό και trafficking. Στην Αθήνα η πορεία κατέληξε έξω από τα φρουρούμενα γραφεία της γ.γ. Ισότητας φύλων και στη Θεσσαλονίκη στο αστυνομικό τμήμα Λευκού Πύργου

Ενημέρωση από την δίκη των συλληφθέντων της πορείας αλληλεγγύης στη Libertatia

Ολοκληρώθηκε χθες μετά από 3 χρόνια το δικαστήριο για τους τέσσερις συλληφθέντες και τη μία συλληφθείσα από τη πορεία αλληλεγγύης στη Libertatia , μετά τον εμπρησμό της 21ης Γενάρη 2018. Η δίκη πραγματοποιήθηκε 1η και 2 Σεπτέμβρη στο μικτό ορκωτό δικαστήριο Σερρών. Η κατηγορίες που αντιμετώπιζαν οι συλληφθέντες ήταν το κακούργημα του εμπρησμού, διακεκριμένη φθορά, αντίσταση κατά της αρχής και οπλοκατοχή.

Κατά τη διάρκεια της δίκης πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια Σερρών από αλληλέγγυο κόσμο.

Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν αθώωση για όλες τις κατηγορίες για όλους τους συλληφθέντες πλην της κατηγορίας της απείθειας για τον έναν.

Η συγκεκριμένη δίκη ήταν η πρώτη για την υπόθεση της κατάληψη Libertatia. Ακολουθούν άλλες δύο μετά από εισβολή της αστυνομίας στην κατάληψη για την παρεμπόδιση των εργασιών ανοικοδόμησης. Όλες οι επιθετικές ενέργειες κράτους και παρακράτους ενάντια στην κατάληψη Libertatia είναι άρρηκτα συνδεδεμένες. Τις ενώνει η παρουσία στον δρόμο ενάντια στον εθνικιστικό παροξυσμό και τη φασιστική απειλή, η υπεράσπιση των δομών αγώνα απέναντι σε κράτος και φασίστες, ο συμβολισμός της ανοικοδόμησης μιας κατάληψης σε μια περίοδο γενικευμένης καταστολής απέναντι σε κατειλημμένους χώρους, αγωνιστές αλλά και στο ίδιο το κοινωνικό σώμα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΜΑΣ, ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

Ούτε σπιθαμή γης στη βία των ταγμάτων εφόδου . Αυτοοργάνωση των αγώνων!

Ανακοίνωση της FAI για τις πρόσφατες φασιστικές επιθέσεις

Η Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία καταδικάζει ανεπιφύλακτα τη φασιστική βία των τελευταίων ημερών. Η πιο σοκαριστική από τις επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου πραγματοποιήθηκε εναντίον της έδρας του CGIL, η οποία λανθασμένα αναγνωρίστηκε ως σύμβολο του εργατικού κινήματος. Ακόμα και η βία κατά του προσωπικού του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Ρώμης και κατά της κινητοποίησης των εργαζομένων στο Dreamland στο Prato δεν είναι παρά ορατές εκδηλώσεις ενός φασισμού που έχει πλέον βγει στην επιφάνεια, λειτουργώντας απολύτως σύμφωνα με τη φύση του ως εργαλείο ευθέως απέναντι στους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες.

Πέρα από τις συλλήψεις και την πρόταση για διάλυση των οργανώσεών τους, παραμένει το γεγονός ότι επιτράπηκε σε αυτά τα άτομα να δράσουν ακόμη και αφού είχαν ξεκάθαρα ανακοινώσει τις προθέσεις τους. Όπως πριν από εκατό χρόνια και όπως στις δεκαετίες του '60 και του '70, το κράτος και τα αφεντικά χρησιμοποιούν τους φασίστες για τους δικούς τους σκοπούς, για να επιτεθούν στο εργατικό κίνημα και να χρησιμοποιήσουν κάθε πρόσχημα για να αυξήσουν την κατασταλτική πίεση, εξισώνοντας την παρακρατική βία με τις κοινωνικές αντιστάσεις.

Η απάντηση σε όλα αυτά σίγουρα δεν μπορεί να είναι η υπεράσπιση του Συντάγματος και των «δημοκρατικών ελευθεριών» ή η υποστήριξη της πολιτικής συνεργασίας με τα κρατικά συνδικάτα.

Μόνο με τη διεύρυνση και την επέκταση των αυτοοργανωμένων αγώνων από τα κάτω και την οικοδόμηση ενός πλατιού μετώπου ριζοσπαστικού αγώνα ενάντια στην κρατική διαχείριση και στην confindustria (γενική συνομοσπονδία ιταλικής βιομηχανίας), θα μπορέσουμε να αφαιρέσουμε τη συναίνεση και τη νομιμότητα των νεοφασιστικών κινημάτων.

Υπό αυτή την έννοια, η πετυχημένη γενική απεργία της περασμένης 11ης Οκτωβρίου, που καλέστηκε από όλα τα σωματεία βάσης, ήταν ένα πολύ σημαντικό στάδιο στην επανέναρξη του κοινωνικού αγώνα με σαφείς και ριζοσπαστικούς στόχους. Για αυτό τον λόγο, οι ομάδες και τα άτομα της FAI βρέθηκαν σε πολλές πλατείες για να συμβάλλουν σε αυτήν την ημέρα αγώνα.

Η FAI εκφράζει όλη την αλληλεγγύη της προς όλους τους εργαζόμενους στον αγώνα ενάντια στις απολύσεις, τις μετεγκαταστάσεις, την επισφάλεια και την εκμετάλλευση.

Για την ελευθερία και την κοινωνική δικαιοσύνη, ενάντια στις αυταρχικές και μιλιταριστικές πολιτικές της κυβέρνησης, ενάντια στην αλαζονεία των αφεντικών, ενάντια στο φασισμό. Ούτε βήμα πίσω.

Η Επιτροπή Επικοινωνίας της Ιταλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAI)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Ενάντια στις επιθέσεις, τις δολοφονίες και τις απαγωγές από παραστρατιωτικούς και το μεξικανικό κράτος.
Στο πλαίσιο της παγκόσμιας μέρας δράσης συμμετέχουμε και στηρίζουμε τις συγκεντρώσεις την Παρασκευή 24 Σεπτέμβρη

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Θεσ/νίκη: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Καμάρα

Αθήνα: Μικροφωνική αλληλεγγύης στη μεξικάνικη πρεσβεία

Πανό και γκράφιτι στο φράγμα της Μεσοχώρας από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στον Αχελώο, για τα 500 χρόνια ιθαγενικής αντίστασης στο Μεξικό και την υποστήριξη του ταξιδιού των Ζαπατίστας στην Ευρώπη. "Από το χωριό της Μεσοχώρας και τον ποταμό Αχελώο έως την Τσιάπας στο Μεξικο και σε όλο τον κόσμο Αγώνας για τη Γη και την Ελευθερία"
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΖΗΤΩ Η ΙΘΑΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ Ο #EZLN

Κερατσίνι, 18/9, στην αντιφασιστική-αντικρατική πορεία για τα 8 χρόνια απο τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα: Πανό για τα δύο μελη των βάσεων στήριξης του EZLN που απήχθησαν από παραστρατιωτικούς στο Ocosingo της Chiapas στις 11 Σεπτεμβρίου. Σύμφωνα με ανακοίνωση του EZLN οι δύο ζαπατίστας είναι ζωντανοί και αφέθηκαν ελεύθεροι. Η κατάσταση στην Τσιάπας είναι έκρυθμη, στα πρόθυρα ένοπλης σύγκρουσης

Απο την υποδοχή των Ζαπατίστας στην κατάληψη Metelkova. Λιουμπλιάνα, Σλοβενία.

Με τις Ζαπατίστας στη Βουλγαρία, στο Ταξίδι της Ζωής στα Βαλκάνια. Η διεθνιστική αλληλεγγύη είναι πάνω από τα σύνορα των αφεντικών, στον αγώνα για ένα καινούργιο κόσμο που θα χωράει πολλούς κόσμους ισότητας, δικαιοσύνης κι ελευθερίας.

